ВІВТОРОК, 21 ЛИСТОПАДА 2006 РОКУ ■ № 219 (3969)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Галичина ділиться досвідом

Сьогодні у Львові перебуває Голова Верховної Ради Олександр Мороз. У програмі — покладання квітів до пам'ятників І. Франку та Т. Шевченку, зустріч із представниками органів місцевого самоврядування. У стародавньому місті відбудеться також засідання консультативно-дорадчої ради з питань законодавчого забезпечення місцевого самоврядування та регіонального розвитку при голові Верховної Ради. Олександр Мороз планує познайомитися з роботою ВАТ «Агрофірма «Провесінь». А розпочався візит 20 листопада з відвідин Львівського національного театру опери і балету.

Зв'язані газом

Російський газ для України дорожчатиме через його дефіцит на внутрішньому російському ринку. Про це попередив російський політик Борис Нємцов перед початком засідання «круглого столу» «Україно-російські відносини в новій європейській архітектурі». Україна — на газовому гачку в Росії, та й Москва у свою чергу — на гачку в Києва за транзитом газу до Європи. Таку точку зору висловив український політолог Михайло Погребинський.

За його словами, незалежна і виразна політика України у відносинах з Європою, НАТО і Росією дасть змогу їй бути сильним суб'єктом європейської політики. Також експерт заявив, що міністр закордонних справ Борис Тарасюк є символом антиросійської політики в Україні, «але навіть якщо поміняти Тарасюка, нічого не зміниться, оскільки протягом багатьох років у Україні формувалася своєрідна дипломатична еліта, і важко щось змінити, відправивши у відставку тільки одну людину».

Скоріше погроза, чим замах

У ніч з суботи на неділю невідомий обстріляв будинок генерального директора Чорнобильської атомної електростанції Ігоря Грамоткіна. Сам керівник станції заявив журналістам, що постріл із гвинтівки було зроблено по освітлених вікнах котеджу, в якому раніше він жив.

Потерпілий пов'язує подію з виходом в ефір на початку жовтня програми з циклу «Закрита зона», в якій було продемонстровано оперативну зйомку за фактом нібито пропозиції хабара керівництву станції з боку німецької фірми NUKEM. Оперативну зйомку проводили в котеджі, що і був обстріляний. Міліція веде розслідування. Після телесюжету німецька NUKEM, що будує в Україні завод з утилізації твердих радіоактивних відходів з виведеної з експлуатації Чорнобильської атомної електростанції, відсторонила від роботи звинуваченого в корупції співробітника і заявила про проведення власного розслідування. А ще відносно недавно начальником державного департаменту адміністрації зони відчуження Сергієм Парашиним було заявлено про зміну підрядчика з виконання проекту будівництва об'єкта для довгострокового зберігання відпрацьованого ядерного палива ЗВЯП-2. А остаточне рішення з цього питання плановано прийняти на Генеральній асамблеї донорів і Європейського банку реконструкції та розвитку в середині грудня.

Благодійний привіт з Швеції

8-річна Марійка — учениця столичної школи-інтернату № 9 для дітей з вадами слуху. Дитина має 3-4 ступінь глухоти. Без спеціального пристрою майже нічого не чує. Вчора їй та ще близько 150 вихованцям інтернату подарували «Право на радість».

Так називається виставка допоміжних засобів для дітей з різними видами та ступенями обмеженості функцій. Її експонати — розвиваючі іграшки та дитячі пересувні пристрої, розроблені Шведським інститутом з проблем людей з обмеженими можливостями. В Україну виставка прибула ще 19 травня прямо з Паралімпіади в Турині. Там, як і в багатьох інших країнах світу, мала величезний успіх.

(Закінчення на 7-й стор.).

На знімку: Посол Швеції в Україні Йон-Крістер Оландер, заступник голови Комітету Верховної Ради України у справах ветеранів, пенсіонерів та інвалідів, голова національної Асамблеї інвалідів України Валерій Сушкевич, директор школи-інтернату для дітей з вадами слуху № 9 Тетяна Остафійчук **(зліва направо)** під час передачі експонатів виставки «Право на радість».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ **НОВИНИ**

Завітайте до батьківщини!

***Сім мільйонів українців змушені шукати кращої долі за кордоном — здебільшого у Західній Європі,* передає «5 канал».** Такі дані неофіційної статистики. Офіційна — оптимістичніша. За даними МЗС, за кордоном працюють не більше двох мільйонів. На прохання українських дипломатів нелегалів з України частково легалізували Італія, Іспанія та Португалія. Середній заробіток українського емігранта — 1000 євро. Там це зовсім невеликі гроші, але тут... Тому поки що батьківщина зустрічає заробітчан єдиним — величезними поборами на українському кордоні. Їх чомусь вважають грошовими мішками, для яких хабар — у 300—500 євро — це ніщо.

Аварія на шахті

***Обвалення породи сталося вчора вночі на шахті ім. Румянцева в Горлівці Донецької області,* повідомляє МНС України.** На аварійній ділянці на глибині 970 м працювало дев'ять гірників. Вісім з них вийшли на поверхню самостійно. Доля одного шахтаря на момент, коли верстався номер, залишалася невідомою. До аварійно-пошукових робіт залучено три відділення Державної воєнізованої гірничорятувальної служби. На шахті створено комісію з розслідування причин аварії.

Туристові допоможе «Торгпреса»

Відтепер туристи, які навідуватимуться до старовинного міста Чорткова на Тернопільщині, необхідну інформацію зможуть отримати в кіосках ТОВ «Торгпреса». Гостям розкажуть про історію міста, архітектурні пам'ятки, готелі, ресторани та кафе, запропонують путівники, листівки і, звичайно, свіжу пресу. Тендер на краще інформування туристів, що його оголосила міська рада, виграло саме місцеве відділення тернопільської «Торгпреси». За це воно отримає пільги з оренди землі. Тож нині кіоскерів консультують, як зустрічати туристів, **повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

■ **ПЕРЕДПЛАТА-2007**

На людей подивитися і себе показати

Фото автора.

На листопадовому, традиційному, Дні передплатника, який відбувся на площі перед Черкаським поштамтом, «Голос України» був на висоті. Розіграш призів, цікава вікторина, а головне — подарунки кожному новому передплатникові газети привертали до парламентського видання особливу увагу.

До нашого столика підходили й читачі зі стажем, ділилися своїми зауваженнями і пропозиціями стосовно «Голосу України»-2007. Чимало було й таких, хто просто на «ярмарку газет» хотів розв'язати свої проблеми і, не відходячи «від каси», писав листи до редакції.

Дехто приніс із собою копії передплатних абонементів, щоб вручити їх представникові «Голосу України» в руки. Так, мовляв, більша ймовірність виграти в майбутній лотереї для читачів. Яким чином зростає отой шанс на удачу — з'ясувати в потенційних щасливців не вдалося. Та головне — поспілкуватися, на людей подивитися і себе показати.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

На знімку: група підтримки «Голосу України» на Дні передплатника.

Передплату на «ГОЛОС УКРАЇНИ» на перше півріччя 2007 року українською чи російською мовами можна оформити в будь-якому поштовому відділенні. Надсилайте до редакції копії квитанції на піврічну передплату п'ятиразового виходу газети, і ви станете учасником розіграшу грошових винагород та подарунків.

КОРОТКО

■ **Прокуратура порушила кримінальну справу за фактом отруєння чадним газом п'яти осіб на Дніпропетровщині.**

■ **У горах Криму альпіністи врятували двох російських туристів.**

■ **На Херсонщині мисливець під час полювання випадково застрелив свого колегу (УНІАН).**

■ **Понад 30 нелегалів випроваджено з України у минулі вихідні.**

■ **На Одещині грибами отруїлася родина з чотирьох осіб.**

■ **Вінницькі податківці запобігли незаконному відшкодуванню з держбюджету понад 3 млн. грн. ПДВ *(УНІАН).***

У ході призовної кампанії «Осінь-2006» станом на 20 листопада з лав Збройних сил України вже звільнено в запас 99,7% військовослужбовців строкової служби, а призвано 79% юнаків, повідомляє прес-служба Міністерства оборони України

Міністр Кабінету Міністрів Анатолій ТОЛСТОУХОВ: «Я допускаю постановку питання про перегляд політреформи, а наслідки важко прогнозовані взагалі — вони виходять за рамки єдності держави, її цілісності»

■ У НОМЕР

США пообіцяли нам НАТО

Верхня палата конгресу США підтверджує готовність підтримати зусилля України із вступу в НАТО, повідомляє прес-служба Міністерства закордонних справ України. 18 листопада сенат США прийняв законопроект «Акт 2006 року про консолідацію свободи в НАТО». У документі мова йде про те, що конгрес США підтверджує, що готовий розглянути і за виконання відповідних умов підтримати зусилля України із вступу в НАТО у разі, якщо Україна прийме рішення про вступ до Північноатлантичного альянсу. Цим самим документом сенат США підтримав прийняття в члени НАТО Грузії, Албанії, Хорватії та Македонії.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Ладан більше не дихатиме на ладан

Чернігівський Алчевськ — так у багатьох інформаційних повідомленнях цього року називалося селище Ладан, де розташований завод з виробництва пожежної техніки. Через складне фінансове становище підприємству стало не під силу утримувати комунальну сферу населеного пункту, забезпечувати теплом багатоповерхівки. Фактично велике селище перед близьким зимовим сезоном опинилося у глухому куті.

Треба віддати належне депутатському корпусу обласної ради, виконавчій владі, які вжили усіх невідкладних заходів, щоб робітниче селище було з теплом. Сесія виділила кошти для закупівлі міні-котелень. Коли їх не вистачило, голова облдержадміністрації Микола Лаврик спрямував суму, надану для придбання йому житла, у Ладан. Були відшукані з різних джерел й інші додаткові фінанси.

Нині вісім міні-котелень подають тепло, гарячу воду у 1400 квартир. Чотири підрядні організації продовжують облаштовувати теплопостачальні мережі селища, усувати проблеми, що виникають.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Гармонійний розвиток регіонів

У рамках проекту партнерства «Канада—Україна: регіональне врядування та розвиток» у Запоріжжі відбувся II регіональний форум «Перспективи розвитку регіонів України: сучасна практика та запорізький досвід». Українську частину проекту презентували керівники структурних підрозділів обласної та районних держадміністрацій, представники органів місцевого самоврядування та громадських організацій.

Одним із найважливіших питань, які розглядалися на форумі, стало питання державної підтримки регіонального розвитку. Начальник відділу середньострокового і довгострокового планування департаменту регіонального розвитку Міністерства економіки України Тетяна Кравець зазначила, що Кабінет Міністрів України визначив стратегічні завдання у царині регіонального розвитку, з-поміж яких — інституційне забезпечення процесів та міжрегіональний розвиток. Головним інструментом у досягненні ефективного та гармонійного розвитку регіонів, на думку учасників форуму, мають стати угоди між Кабінетом Міністрів України та регіональними органами місцевого самоврядування.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

18 листопада 2006 року після тяжкої хвороби передчасно пішла з життя

БОЙКО Олена Миколаївна,

донька нашого колеги, депутата першого скликання Коваленка Миколи Митрофановича. Асоціація народних депутатів України висловлює щирі співчуття Миколі Митрофановичу та його родині.

Крила молодої сили

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз взяв участь в урочистостях, присвячених Міжнародному дню студента, що проходили в Національному авіаційному університеті (НАУ).

Відвідини НАУ О. Мороз розпочав з огляду музею університету, де ознайомився з історією цього найстарішого закладу з підготовки цивільних авіаторів. Голова Верховної Ради оглянув навчальний ангар та моделі літаків, навчально-наукові лабораторії, ознайомився з ходом практичних навчань студентів-авіаторів.

У Центрі культури та мистецтв університету О. Мороз щиро привітав присутніх з Міжнародним днем студента, закликавши студентів цінувати час, коли вони осягають ази науки. «Найкращий період — студентські роки», — зазначив О. Мороз. За його словами, саме в цей час молоді люди відчувають свої перспективи, прагнуть кращого й вірять у те, що їм усе до снаги.

У заходах також взяли участь голова Комітету ВР з питань науки та освіти Катерина Самойлик, міністр освіти та науки Станіслав Ніколаєнко, народні депутати України, серед яких є випускники цього вишу. За словами С. Ніколаєнка, на сьогодні в Україні здобувають знання 2,2 мільйона студентів, які навчаються у вузах 3—4 рівнів акредитації. За кількістю студентів — 430 чоловік на 10 тисяч душ населення — Україна має один із найвищих показників у Європі.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, ректор НАУ професор Віталій Бабак (зліва направо).

Сім няньок захищають від надзвичайних ситуацій

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Нині в Україні діє три державні системи захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій. Загальнодержавна — Цивільної оборони України, єдина державна — запобігання і реагування на надзвичайні ситуації техногенного та природного характеру та єдина державна — цивільного захисту населення і території. Але всі вони не повною мірою виконують свої функції, не відповідають своєму основному призначенню — захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій.

І ще одна проблема. Нині цивільний захист на територіальних рівнях здійснюють два органи — управління з питань надзвичайних ситуацій облдержадміністрацій та управління МНС України в областях.

Саме на цьому наголошували учасники слухання, яке провів Комітет Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Зазначали також, що всупереч чинному законодавству МНС продовжує перетворювати його на центральний орган управління захисту населення, підмінюючи повноваження місцевих органів влади. Тоді як керівниками територіальних підсистем цивільного захисту є голови обласних державних адміністрацій. Закон України «Про правові засади цивільного захисту» повторює чинні закони «Про захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру», «Про аварійно-рятувальні служби», «Про Цивільну оборону України» та «Про пожежну безпеку».

За підсумками слухань профільний комітет Верховної Ради під головуванням Валерія Кальченка ухвалив рішення яким визнав за необхідне:

- внести зміни до чинного законодавства у сфері захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного, природного та військового характеру;
- Кабінету Міністрів розробити відповідну державну концепцію захисту населення;
- покласти відповідальність за організацію виконання на підвідомчих територіях вимог чинного законодавства, завдань і заходів із захисту населення від надзвичайних ситуацій та рятувальної служби на місцеві органи виконавчої влади і місцеві ради;
- планування та безпосереднє керівництво виконанням зазначених завдань і заходів здійснювати через підрозділи з питань надзвичайних ситуацій подвійного підпорядкування в складі місцевих органів виконавчої влади і рад.

Комітет рекомендував Кабінету Міністрів підготувати законопроект про внесення змін до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», які конкретизували б їхні функції, створення у складі органів місцевого управління усіх рівнів постійно діючих органів управління у справах захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та цивільного захисту, проект кодексу України, який має врегулювати усі проблеми.

Комітет також визнав за необхідне прискорити створення в країні єдиної державної інформаційно-диспетчерської служби «112» урядової інформаційно-аналітичної системи з питань надзвичайних ситуацій. А Раді міністрів АР Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям рекомендував до 1 березня 2007 року створити разом з МНС України територіальні органи з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту подвійного підпорядкування.

У червні 2007 року комітет запланував заслухати інформації про виконання своїх рекомендацій.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Доброзичливість що та шляхетність

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Коли у нас виникають проблеми, іноді ми просто не знаємо, що робити. Починаємо звинувачувати геть усіх. І зовсім забуваємо про те, що час минув. Немає більше райкомів і народного контролю. Немає законів, що не змінювалися десятиліттями, — є незалежна і непередбачувана Україна. Нам у ній жити.

Зіткнувся з проблемою і я. Не можна сказати, що від цього багато чого залежало. Але не було кому підтримати, а простіше — проконсультувати. Вочевидь, мені пощастило, випадково зайшов у громадську приймальню народного депутата України від блоку Юлії Тимошенко — **РИБАКОВА Ігоря Олександровича (на знімку)**. Одразу скажу, що не є затятим прихильником цієї політичної сили. У мене свій погляд на політичну реформу. Для мене важливо, щоб на першому плані була людина, її ставлення до інших, її моральні якості. Приємно здивувало, що народний депутат — дуже молодий чоловік. Адже організувати роботу громадських приймалень на високому рівні, професійно — це аж ніяк не кожному під силу. Тут багато чого залежить від першої особи. Приємно, коли тебе зустрічають доброзичливо і ставляться до твоїх проблем, як до власних.

Звідки у молодої людини, становлення якої припало на 90-ті роки, така чуйність і добропорядність? Розумієш, що прийшов час нового покоління. Ідуть у минуле колишні перші секретарі та «червоні» директори.

Хоча за час перебування в громадській приймальні довелося наслухатися такого, що мимоволі починаєш запитувати себе: що за влада в цій країні? Чому народний депутат, скажімо, має відстоювати законне право громадян на квартирну чергу, установку телефону, боротися зі свавіллям у системі ЖКГ і багато чого іншого?

Чому чиновник не боїться порушувати закон? Адже він, по суті, найнятий за наші гроші (податки) фахівець. Його завдання — чітко виконувати свої функціональні обов'язки. Але, на жаль, для багатьох чиновницьке «крісло» стає еквівалентом матеріального достатку, а не сумлінною працею. І тут велике поле для діяльності народних депутатів України на законодавчому рівні. Сумлінного чиновника має бути захищено, негідника неминуче покарано.

А ще Ігор Олександрович, об'єднавши навколо себе небайдужих людей, очолив благодійний фонд «Місія милосердя». Більш шляхетну роботу, ніж допомога тяжко хворим дітям, інвалідам і дітям-сиротам, у наш час загальної байдужості годі й уявити. Спасибі вам, Ігоре Олександровичу, від небайдужих одеситів, котрі самі не в змозі надати фінансову допомогу нужденним.

Завдяки люб'язним помічникам народного депутата Ігоря Рибакова я зміг чітко визначити свої права і подальші дії. Дякую вам, добрі та щирі люди!

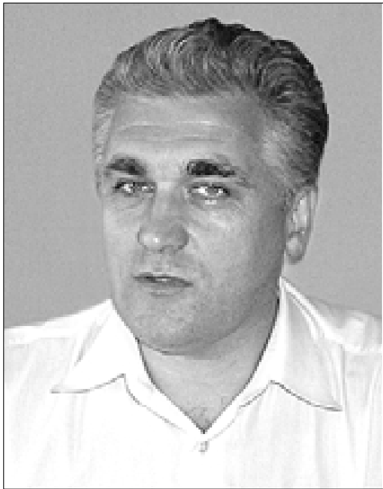
Микола МАЩЕНКО, підполковник у відставці.

Одеса.

Будемо літати, якщо не заберуть аеродром

■ ПРОБЛЕМА

На заваді реалізації проекту виготовлення літака Ан-3, роботи над яким тривають на Вінницькому авіазаводі, можуть стати непередбачувані обставини — міська влада має намір позбавити підприємство власного летовища.

Директор Вінницького авіазаводу Олег ЯРОСЛАВСЬКИЙ.

Новий літак створюють на базі добре відомого «трудівника» неба — Ан-2. Автором новинки є заступник генерального конструктора КБ АНТК імені Антонова Генріх Ангірський. Роботи над новою машиною починалися на Київському авіазаводі «Авіант». Продовжуються у Вінниці. За часів Союзу Вінницький авіазавод був єдиним підприємством, де здійснювали капітальний ремонт «Аннушок». Вінницькі фахівці знають такі літаки як свої п'ять пальців. І дотепер на заводі ставлять Ан-2 на крило. Крім виготовлення дослідного зразка, вінничанам доручено налагодити серійне виробництво нової машини.

Чому фахівці так міцно тримаються за старенького Ан-2?

— Цей літак має дуже вдалі аеродинамічні характеристики, — каже директор Вінницького авіазаводу Олег Ярославський. — Тут зручна конструкція планера. У машини високі льотні якості. Принаймні ми не маємо нині іншого повітряного лайнера такого класу з характеристиками Ан-2. Не вдалося знайти йому заміну на місцевих лініях. Машина, як відомо, адаптована до приземлень на пристосованих аеродромах. У маленьких містах і селах інших, на жаль, немає.

Співрозмовник додав, що «Аннушку» дуже люблять спортсмени-парашутисти. Особливо коли виконують групові показові польоти. Стрибки з Ан-2 у них проходять практично без травм. На інших машинах, буває, парашутисти після виходу у відкритий простір чіпляються за конструкції літака...

Новий літак навіть зовні відрізнятиметься від свого попередника. Він більших розмірів. Проте найголовніше — матиме потужніший у півтора разу двигун МС-14, створений фахівцями Запорізького ВАТ «Мотор Січ». Робота над ним тривала довго, та нещодавно її вже завершили. Згідно з попередніми домовленостями, його мають передати вінницьким авіаторам для встановлення на дослідному зразку. До того ж безоплатно.

— Виробники літака підписали між собою угоду, — продовжує О. Ярославський, — за якою кожен виконує свою ділянку роботи за власні кошти. КБ імені Антонова забезпечило креслення, ВАТ «Мотор Січ», як я вже згадував, виготовило двигун, наш завод здійснюватиме всі необхідні конструктивні й технічні переобладнання.

— Літак створюють лише вітчизняні підприємства?

— За винятком російського заводу «Аеросила», що розташований у місті Ступино під Москвою. У нього будемо закуповувати гвинти.

Основні технічні характеристики Ан-3. Кількість місць для пасажирів — 12, вантажопідйомність — 1,8 тонни, пальне — авіаційний керосин (Ан-2 літав на бензині). Тип літака — пасажирсько-транспортний. Сфера використання — авіахімроботи, гасіння лісових пожеж, десантування військових і цивільних.

У такому стані нині перший дослідний літак Ан-3.

Зацікавленість до нової української машини вже виявили в Німеччині, деяких країнах Азії та Африки, точніше, там, де експлуатують Ан-2. До речі, з часу появи Ан-2 було виготовлено понад 2,5 тисячі таких повітряних машин. Нині, за приблизними підрахунками, в Україні їх залишилося трохи більш як 200.

Начальник дільниці, на якій створюють літак, Володимир Епов, повідомив, що машину можна буде випустити з «клітки» і підняти в небо не раніш як за 9—12 місяців. Але чи буде звідки злетіти? На підприємстві занепокоєні тим, що Вінницький міськвиконком має намір передати територію аеродрому під будівництво житла. «Ми розуміємо, що житло для міста потрібне як повітря. Але ж не за рахунок летовища», — кажуть на заводі і показують документ, який свідчить про те, що аеродром значиться в реєстрі аеродромів України. Авіазавод без власного аеродрому — це вже не завод, стверджують авіабудівники.

— Ситуація спричинена тим, — пояснює О. Ярославський, — що завод протягом останніх років переживає не кращі часи. За рахунок зменшення обсягів ремонту техніки, на чому нині спеціалізується підприємство, погіршилося його фінансове становище. Щоб урятувати завод, ми змушені були продати частину своїх будівель. Але ж коли з'явився такий перспективний проект, влада мала б підтримати своє державне підприємство.

Такою машина стане після завершення робіт.

— Поки що мова йде про будівництво першої черги житла, — каже заступник начальника управління земельних ресурсів міськвиконкому Олександр Боднарчук. — Територія, на якій воно будуватиметься, не зачіпатиме злітної смуги. Друга черга споруджуватиметься в тому разі, якщо завод припинить роботу.

Авіабудівникам пропонують послуговуватися іншим летовищем, що за три кілометри від заводу, звідки піднімаються в небо військові й цивільні літаки. Ті, в свою чергу, не приховують здивування: як туди доправити літак із території заводу? Не знайшовши спільної мови з міською владою, адміністрація підприємства звернулася по підтримку до обласної держадміністрації. Написали також листа із власними аргументами у Мінпромполітики. Сподіваються, що держава не обрізатиме крила новому проекту. Він до того ж є рятівним парашутом для державного авіапідприємства.

До речі, в Росії вже скористалися конструкцією нашого авіабудівника з КБ імені Антонова Генріха Ангірського. За його проектом сусіди переобладнали 30 літаків Ан-2, які успішно «плавають» у повітряному простору сусідньої держави. Однак росіяни не складатимуть нам конкуренцію, переконані авіабудівники з Вінниці. Їхня машина значно дорожча. Насамперед за рахунок вартості двигуна. У нас він не тільки дешевший, а й потужніший.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото автора і з архіву авіазаводу.

Подорожуйте з теплом

Тутешня залізниця підготувала 784 пасажирські вагони до роботи в зимовий період. Особливу увагу приділяли системам вентиляції і водопостачання, а також утепленню вікон. У вагонах, які опалюються вугіллям, перевірено місця зберігання палива і стан котлів. Підготовка рухомого складу тривала в усіх пасажирських вагонних депо залізниці. Водночас на Донецькій магістралі зазначають, що пасажирські перевезення залишаються збитковими: за дев'ять місяців цього року втрати становили 290 мільйонів гривень. Отримані від пасажирів кошти покривають лише половину витрат на маршрутах далекого сполучення і 10 відсотків — на приміських.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Стережіться, рейдери, комісії!

Безпекою підприємницької діяльності на Дніпропетровщині опікуватиметься спеціальна комісія. Її створення спричинене сумнозвісними баталіями навколо Центрального ринку «Озерка» та на інших об'єктах, названих правоохоронцями рейдерськими атаками. Згідно з розпорядженням голови Дніпропетровської ОДА Надії Деєвої, комісії надано повноваження разом із органами державної влади, силовими структурами, засобами масової інформації та керівниками підприємств виявляти економічні злочини та порушення законодавства під час процедури злиття і поглинання підприємств.

В управлінні з питань підприємництва та регуляторної політики ОДА сподіваються у такий спосіб не лише відстежувати, але й втручатися в процеси поглинання та на початковій стадії ліквідовувати загрозу загарбання. Водночас тут стверджують, що без законодавчого регулювання ситуації суди продовжуватимуть приймати ухвали за тисячі кілометрів від місця злочину й люди в масках творитимуть беззаконня разом із судовими виконавцями.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо молодіжних та дитячих громадських організацій

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про молодіжні та дитячі громадські організації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 1, ст. 2):

1) в абзаці другому статті 2 цифри «28» замінити цифрами «35»;

2) у статті 5:

доповнити новими частинами першою і другою такого змісту:

«Членство в молодіжних та дитячих громадських організаціях може бути індивідуальним і колективним.

Членство в молодіжних та дитячих громадських організаціях може бути фіксованим і нефіксованим».

У зв'язку з цим частини першу — третю вважати відповідно частинами третьою — п'ятою;

у частині третій слова «Членами молодіжних та дитячих громадських організацій» замінити словами «Індивідуальними членами молодіжних та дитячих громадських організацій»;

перше речення частини четвертої викласти в такій редакції:

«Індивідуальними членами молодіжних громадських організацій можуть бути особи віком від 14 до 35 років, індивідуальними членами дитячих громадських організацій — особи віком від 6 до 18 років»;

у частині п'ятій цифри «28» замінити цифрами «35»;

доповнити частинами шостою та сьомою такого змісту:

«Колективними членами молодіжних та дитячих громадських організацій можуть бути колективи інших молодіжних та дитячих громадських організацій.

Колективні члени молодіжних та дитячих організацій можуть брати участь у діяльності таких організацій у випадках, передбачених їх статутами»;

3) частини першу та другу статті 10 викласти в такій редакції:

«Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування надають фінансову підтримку діяльності молодіжних та дитячих громадських організацій і їх спілок у межах повноважень, визначених законом.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування залучають в установленому порядку молодіжні та дитячі громадські організації і їх спілки до виконання замовлень для державних та місцевих потреб».

2. В абзаці дев'ятому статті 1 Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 27, ст. 211; 2004 р., № 29, ст. 370; 2005 р., № 10, ст. 191; 2006 р., № 8, ст. 91) цифри «28» замінити цифрами «35».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
19 жовтня 2006 року.
№ 271-V.

Працевлаштування випускників вищих навчальних закладів: гостро, актуально

Проблема працевлаштування випускників вищих навчальних закладів в сучасних умовах розвитку української держави і перетворень в освітніх процесах є надзвичайно актуальною, гострою і болючою.

Основним завданням держави у сфері вищої освіти є забезпечення потреб суспільства у кваліфікованих кадрах. Рівень ефективності освіти, реалізація її переваг визначається лише через практичну діяльність випускника. Надзвичайно гірко усвідомлювати, що, незважаючи на велику кількість навчальних закладів, українська вища освіта не виконує головну зі своїх функцій: вона постійно відстає від запитів вітчизняного ринку праці, штампуючи спеціалістів, які були потрібні йому декілька років тому. За своєю суттю вища освіта стала необхідною скоріше для підтвердження або підвищення соціального статусу, ніж для отримання перспективи кар'єрного зростання і збільшення заробітної плати.

На сьогодні ми можемо говорити про існування загальнодержавної проблеми: значна кількість спеціалістів, які здобувають вищу освіту, у т. ч. і за рахунок коштів державного бюджету, не працевлаштовується за фахом, а попит фахівців на ринку праці ще не став визначальним критерієм оцінки ефективності діяльності вищого навчального закладу. Рейтинг вузів продовжує визначатись за конкурсом прийому. Це призводить до вкрай неефективного використання коштів державного бюджету, тому що:

1. Не забезпечено ефективне прогнозування та планування підготовки кадрів з вищою освітою.

2. Випускники отримують направлення на підприємства недержавної форми власності, самостійно працевлаштовуються в недержавні структури, а у вищих навчальних закладах галузевого підпорядкування спостерігається тенденція відсутності направлень на роботу.

3. Всупереч чинному законодавству не укладаються тристоронні угоди між студентом, керівником вищого навчального закладу і роботодавцем-замовником.

4. Міністерство освіти і науки України, а також низка галузевих міністерств, у підпорядкуванні яких перебувають деякі вищі навчальні заклади, не здійснюють координуючих заходів стосовно обсягів та освітньо-кваліфікаційного рівня підготовки фахівців з урахуванням нерівномірного розташування вузів по країні. З цієї причини випускники працевлаштовуються переважно за місцем навчання, тож маємо нерівномірне забезпечення регіонів кадрами.

5. Оскільки чинним законодавством не визначено відповідальності за надання студентами, установами, підприємствами та організаціями неправдивої інформації про фактичне працевлаштування, то і дані про працевлаштування значної частки випускників вузів є недостовірними, також не рідкість відсутність підтверджень фактичного працевлаштування.

І це тільки короткий перелік проблем. В чому полягають основні причини такої ситуації? Головним і визначальним негативним фактором, на мою думку, є недосконалість законодавчої бази, і, як наслідок, — відсутність взаємодії у цьому напрямі центральних органів виконавчої влади, що перетворюються на героїв славнозвісної байки про лебедя, рака і щуку. Ми не можемо звинувачувати у бездіяльності наші профільні міністерства, ми, повторюся, говоримо про нескоординованість їх дій і, відповідно, відсутність результату.

Відрадно, що в таких проблемних умовах деякі вищі навчальні заклади усвідомлюють необхідність не тільки давати студентам професійну освіту, а й серйозно працювати над питаннями їх працевлаштування і майбутньої кар'єри. Недосконалість та недієвість державної системи працевлаштування спонукає такі вузи переходити до позиції персональної відповідальності перед своїми випускниками за успішність їхнього професійного життя. Так, 25 жовтня 2006 р. на базі Донецького державного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського було проведено першу в Україні науково-практичну конференцію «Проблеми і перспективи працевлаштування випускників вищих навчальних закладів». До участі у конференції були запрошені вищі навчальні заклади України, представники місцевої виконавчої влади, центрів зайнятості, Пенсійного фонду, роботодавці.

Треба зазначити, що Донецький державний університет економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського став не лише ініціатором проведення конференції з надзвичайно актуальної тематикою. Цей вищий навчальний заклад зміг запропонувати і продемонструвати власний досвід ефективної роботи стосовно працевлаштування випускників, власні підходи, що дають надзвичайно позитивні результати.

Проведена конференція ще раз свідчила, що подібна ініціативність і напрацьований досвід вищих навчальних закладів повинен поєднуватись зі стратегічними установками зацікавлених міністерств, відомств, інших структур. А такі установки перебувають у безпосередній залежності від реформування і удосконалення законодавчої бази в освіті.

Підсумовуючи викладене, можна констатувати, що нагальною потребою на сьогодні є формування системного законодавчого поля в галузі працевлаштування випускників. З цією метою на початку вересня було зареєстровано законопроект за моїм авторством «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про вищу освіту» (стосовно працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням).

Законопроектом передбачаються зміни і доповнення до низки статей Закону України «Про вищу освіту», які врегулюють відносини, що виникають у зв'язку з необхідністю гарантованого працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням. Метою цих змін і доповнень є створення ефективної системи працевлаштування, заснованої на взаємодії органів управління центральних органів виконавчої влади у галузі праці й зайнятості населення та освіти й науки.

Зокрема, до основних завдань спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі освіти і науки, інших центральних органів виконавчої влади, які мають у своєму підпорядкуванні вищі навчальні заклади, слід віднести не тільки «сприяння працевлаштуванню випускників», але й вивчення попиту на окремі спеціальності на ринку праці у тісному співробітництві з центральними органами виконавчої влади у галузях праці і зайнятості населення. Також необхідно наголосити саме на «забезпеченні», а не «сприянні» працевлаштуванню випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням.

З метою наголошення на відповідності виконання державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою до пріоритетних державних потреб, а також з метою приведення у відповідність Закону України «Про вищу освіту» до Закону України «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб» до низки статей внесені відповідні доповнення.

Норми Закону України «Про вищу освіту», які регулюють права і обов'язки осіб, що навчаються у вищих навчальних закладах, оновлені з наголошенням на праві мати гарантоване працевлаштування (якщо їх підготовка здійснюється за кошти державного бюджету), а також на обов'язку дотримуватися умов порядку про працевлаштування.

Стаття 56 Закону України «Про вищу освіту», яка безпосередньо регулює відносини у сфері працевлаштування випускників, запропонована в новій редакції, що передбачає новий порядок взаємодії між державою в особі замовника кваліфікованих кадрів з вищою освітою, вищим навчальним закладом як виконавцем такого замовлення, і випускником, який має право на гарантоване працевлаштування.

Необхідно зазначити, що запропонований законопроект у разі його прийняття вимагає розробки і затвердження Кабінетом Міністрів України нового «Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням», а також «Порядку визначення та відшкодування випускниками, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням, вартості навчання у разі порушення ними умов угоди про працевлаштування» (такий порядок мав бути розроблений ще до 1 січня 1997 р. згідно з Постановою Кабінету Міністрів України №992 від 22 серпня 1996 р.).

Якою буде кінцева мета? Прийняття законопроекту, про який ішлося, сприятиме:

* стимулюванню співробітництва спеціально уповноважених центральних органів виконавчої влади в галузі праці, зайнятості населення, освіти і науки між собою, а також із вищими навчальними закладами;

* забезпеченню держави висококваліфікованими кадрами з вищою освітою відповідно до пріоритетних державних потреб зокрема і поліпшенню ситуації на ринку праці в цілому;

* підвищенню ефективності використання коштів державного бюджету, спрямованих на підготовку висококваліфікованих кадрів.

Я сподіваюсь на підтримку і розуміння надзвичайної важливості прийняття законопроекту з боку Комітету з питань науки і освіти, інших профільних комітетів, а також розраховую на плідну співпрацю із зацікавленими владними і освітянськими структурами. Адже лише державний підхід до працевлаштування і сприяння кар'єрі випускника у поєднанні з ініціативою вузів і роботодавців можуть бути гарантією розвитку економіки і соціальної гармонії в країні. І від наших спільних зусиль залежатиме кінцевий результат.

Народний депутат України
Максим ЛУЦЬКИЙ.

Заява фракції «Наша Україна» з приводу утиску української мови та намагань протягнути «антикризовиками» російську як другу державну

Якось непомітно проминув у нашому житті день дев'ятого листопада, який у календарі пам'ятних і знаменних дат визначений як День української писемності та мови. Але чи то ми такі збайдужілі, чи, навпаки, свідомо замовчуємо свято, яке має безпосереднє відношення до кожного, хто проживає на території від Карпат до Донбасу, від Полісся до Криму. Адже саме завдяки мові ми ідентифікувалися як нація. Хоч би хто і що там не говорив, але ця мова є мовою наших предків і я хочу вірити, що вона буде мовою наших онуків і правнуків. Бо настане той час, коли говорити українською буде престижно, а зараз ми, на жаль, переживаємо період, коли мова, серед інших чинників, часто є предметом політичних спекуляцій та козирною картою у передвиборних обіцянках.

«Розділяй і владарюй» — вічний принцип політичного цинізму і разом з тим політичної недалекоглядності. Не секрет, що міжконфесійні, міжетнічні та інші протистояння можуть тривати поколіннями і отруювати життя в найнесподіваніші моменти. Тому так охоче запрягають одного й того самого коника борці за «равноправие и государственность», щоб поглибити борозну, яка ділить України надвоє. Та подивімося на питання мови хоча б раз холодними очима політичного прагматизму, відкинувши цинізм як інструмент досягнення переваги саме для себе і саме у цей час.

Гарячі суперечки прихильників і противників єдиної державної мови не закрили для суспільства цієї проблеми ще й тому, що виконати передвиборні обіцянки молочних рік у кисільних берегах деколи дуже складно, а інколи просто неможливо.

І ті, кого тішить значно нижчий рівень довіри до Президента, ніж був до помаранчевої революції, прекрасно знають, що виміряна за прагматичними показниками оцінка їхньої владної діяльності у традиційно їхніх регіонах — ще нижча, аніж політична популярність Президента.

А електорат прагне хоч чогось....

Що ж, виконаємо половину обіцяного — забезпечимо йому державність ще однієї мови в Україні. Підвищили утричі тарифи — підвищимо удвічі кількість державних мов в Україні. І що далі? Від того виграє економіка Слобожанщини чи Львівщини завтра? Люди, котрі апелюють до надуманих проблем російськомовного населення, ставлять щонайменше дві мети — виглядати «спасителями народа и отечества», а на своїх теренах відволікти увагу тих, кого «спасают», від реальних проблем.

А тепер про недалекоглядність.

Подивімося на мову не тільки як на засіб спілкування чи засіб національної ідентифікації, а як на один із чинників формування ринку. І нам вкотре відкриється незаперечна істина — виховане нині на чужій культурі суспільство завтра віддасть перевагу чужому товарові. Я хочу, щоб цю загрозу відчули ми вже сьогодні, а відчувши, зрозуміли її, поглянули на проблему з економічної точки зору.

Тільки самобутність нашої культури (а вона при упослідженні української мови нівелюється) за інших чинників може забезпечити стійкість держави, конкурентоспроможність економіки і самодостатність народу в умовах тотальної світової глобалізації. Що вже казати про нашу ситуацію, коли ці чинники далеко гірші, ніж навіть у колишніх колег з пострадянського простору! Отже, якщо хтось хоче втратити все завтра, нехай розмиває устої вже сьогодні. Про решту складових цього питання я промовчу. Бо коли не хочемо чути голосу здорового глузду, то де вже нам почути плач історії над могилами предків...

В'ячеслав КОВАЛЬ,
заступник голови фракції.

Проблеми держави — проблеми науки

Вирішення проблем розвитку держави, покращання життя наших громадян, створення належних умов їхнього життя тісно пов'язане з інноваційними процесами та проблемами розвитку самої науки. Водночас у сучасному світі неможливо забезпечити високу конкурентоспроможність вітчизняної економіки та належний рівень національної безпеки держави без всебічного розвитку науково-інноваційної сфери.

Своє перше спільне засідання Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти провів з Президією Національної академії наук України, на якому було обговорено основні проблеми, які існують в науковій та науково-технічній сфері. Прийнято відповідне рішення. Його реалізація вимагатиме від комітету спрямовувати свою діяльність таким чином, щоб максимально сприяти вирішенню проблем, що накопичилися в науковій та інноваційній сфері, з іншого боку — максимально залучати науку до вирішення нагальних проблем країни та суспільства.

1. Йдеться про активне включення науки у вирішення усіх проблем розбудови держави. І мова не про те, який сьогодні рівень державної підтримки та фінансування має наука. Вона справді має фінансуватися належним чином. І це дуже важливо. Але не менш важливим є питання щодо створення у державі ефективних механізмів впливу науки на всі сторони життя суспільства та готовність суспільства сприймати і використовувати досягнення наукових пошуків.

Передусім наука, використовуючи об'єктивні результати досліджень, повинна створювати науково-методологічний фундамент державної політики в усіх її галузях. Необхідно побудувати модель розвитку України на найближчі 10—15 років, сформувати пріоритети та програми їх реалізації. Світовий та вітчизняний досвід наявно продемонстрував правильність такого підходу.

У незалежній Україні через цілу низку суб'єктивних та об'єктивних причин практично відмовилися від систем державного прогнозування та планування економіки. За останні 15 років ми мали з десяток урядових програм, десятки (якщо не сотні) програм та стратегій виходу з кризи та розбудови економіки. Але зазвичай ці програми так само швидко вмирали, як і народжувались. І справа тут не тільки в політичній кон'юнктурі. Справа насамперед у тому, що більшість з цих програм не мала належного науково-методичного обгрунтування, яке можуть забезпечити лише фахівці, котрі пройшли школу фундаментальної науки.

У 2000 році в державі було прийнято Закон «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України», але глибока цілеспрямована роботи з прогнозування та планування так і не розпочалася. Нам конче потрібно створювати систему державного прогнозування і планування економіки і передусім в науково-технічній сфері. До того ж це завдання просто фізично неможливо вирішити без залучення потенціалу та досвіду Національної академії наук України.

Наука і особливо Національна академія наук, яка ще зберегла свій науковий потенціал, повинна найактивнішим чином брати участь у роботі із стратегічного прогнозування і планування розвитку держави. Слово академії щодо науково-методичного обгрунтування цих питань повинно бути у державі вирішальним. Причому цей аспект проблеми слід би було чітко закріпити законодавчо.

2. Друге питання, яке випливає з першого. Це формування пріоритетів.

У нас багато приймалося законів з пріоритетного розвитку окремих галузей виробництва (космічної галузі, суднобудування, літакобудування, бронетанкової галузі тощо). Прийняття значної частини цих пріоритетів лобіювалося і у більшості випадків не відповідало реальному стану речей. Більше того, завдавало певної шкоди, приводило до розпорошення бюджетних коштів і, що найголовніше, не дало змоги досягти необхідного системного ефекту.

Саме тому, незважаючи на, здавалося б, досить активну законотворчу діяльність, що проводилася в минулому в інноваційній сфері, в державі не було отримано ефективних результатів і не створено інноваційного фундаменту для сталого економічного зростання у стратегічній і тактичній перспективі.

Серйозним кроком у формуванні системи визначення пріоритетів науково-технічного та інноваційного розвитку стало прийняття законів України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» (2001 рік), «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» (2003).

Згідно із зазначеними законами Міністерством освіти і науки з залученням Академії наук у 2004 році було розроблено Державну програму прогнозування науково-технологічного та інноваційного розвитку, якою практично закладено основи формування цілісної системи науково обгрунтованих пріоритетів.

Водночас відсутність належного фінансування цієї програми (на реалізацію цієї програми планувалося 1500 тис. грн., які були майже вдвічі скорочені) призвело до того, що не були вчасно підготовлені пропозиції з пріоритетних напрямів науки і техніки, які закінчуються у 2006 році. Як наслідок, на 2007 рік пріоритетні напрями розвитку науки і техніки несформовані, у зв'язку з цим у 2007 році буде призупинено фінансування відповідних державних науково-технічних програм, що мали бути спрямовані на реалізацію цих пріоритетів.

Украй занепокоєний такою ситуацією, комітет у плані контролю до кінця цього року розгляне стан виконання Закону України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки», а на початку 2007 року — виконання Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні».

Робота з формування пріоритетних напрямів має дуже важливе значення і повинна мати серйозне нормативно-правове забезпечення.

3. Важливе значення для прийняття рішень на державному рівні має науково-експертна діяльність. Така діяльність здійснюється згідно з Законом України «Про науково-технічну експертизу» і для Національної академії наук закріплена її статутом. Відповідно до свого статуту академія готує наукові оцінки та прогнози громадсько-політичного, соціально-економічного та культурного розвитку держави. І це — найважливіша вимога сьогодення.

Пригадаємо будівництво каналу Дунай—Чорне море. Попри висновки академії канал все-таки було збудовано. Але сталося так, як і прогнозували вчені, — канал замулило. Витрачено значні державні кошти, а проблем стало ще більше.

Тому треба підвищити статус науково-технічної експертизи. Експертний висновок як академії, так і її окремої установи повинен мати відповідний правовий статус, який слід закріпити законодавчо. Згідно з цим статусом експертний висновок академії повинен обов'язково розглядатися всіма державними органами, яким він адресується. Причому академія повинна обов'язково інформуватися про долю її експертних висновків. У разі незгоди з точкою зору академії кожен державний орган зобов'язаний мотивувати свою позицію і нести за неї відповідальність.

4. У минулому скликанні комітет разом з Академією наук започаткували розгляд важливих і масштабних питань, які потребують серйозних наукових опрацювань. Так, за результатами обговорень на загальних зборах академії було розглянуто на спільному засіданні трьох комітетів Верховної Ради України питання «Про технології економії енергії. Економія газу». Така співпраця академії і комітету має бути продовжена. Це дасть можливість більш виважено і обгрунтовано приймати важливі для держави рішення та прискорити впровадження найважливіших напрацювань академії.

Найближчим часом комітет із залученням НАН України планує розглянути питання про національну концепцію впровадження та розвиток екологічно чистого виробництва в Україні. Президія Академії наук вже розглядала цю концепцію і схвалила її. Роботу в цьому плані треба довести до логічного завершення і прийняття державного рішення. Це одне з найважливіших питань структурної перебудови виробничого комплексу України, яке і сприятиме його інноваційному розвитку.

І ще про одне питання, яке без перебільшення має доленосне значення і для розвитку науки, і в цілому для держави. Це питання створення оптоволоконної телекомунікаційної корпоративної наукової мережі високої швидкості, яка має охопити всі наукові центри України та створити єдиний обчислювальний комплекс великої потужності, з'єднавши суперкомп'ютер Інституту кібернетики НАН України та обчислювальні кластери інших наукових установ академії. Це дасть можливість створювати та визначати моделі вирішення і наукових, і соціально-економічних проблем держави. Крім того, це сприятиме створенню національної науково-освітньої мережі та виходу до Європейської наукової мережі DGEANT.

Комітет всіляко підтримуватиме цю діяльність і сприятиме найшвидшому її завершенню.

5. У сучасних умовах знання — це не тільки інформаційний, а й великий комерційний ресурс, на основі якого створюється один з найліквідніших товарів сьогодення — об'єкти інтелектуальної власності. Такі показники результативності наукових досліджень, як наукові статті, монографії, навіть видані за кордоном, є кількісними характеристиками результативності, і справді вони заслуговують на повагу. Але про якість їх можна розуміти тільки тоді, коли є дані про те, в яких журналах вони опубліковані, в яких країнах видавалися, та як цитуються тощо. Конкретнішим показником якості досліджень є патенти, винаходи та інші об'єкти інтелектуальної власності. Це дуже важливо. На сьогоднішній день в науковій сфері держави, у тому числі і в академії, зроблено неприпустимо мало для комерціалізації інтелектуальних надбань. Це б могло дати відчутний ефект і сприяти додатковим надходженням на розвиток фундаментальної науки за рахунок ринкової реалізації інновацій.

Учений не завжди є хорошим менеджером. Але необхідно створити дійові інститути та механізми, які б давали змогу комерціалізувати інтелектуальний продукт.

Саме виходячи з цих позицій, з метою мобілізації внутрішніх резервів академії та ефективного використання її майнового комплексу 2002 року Верховною Радою України було прийнято Закон «Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук та статус їх майнового комплексу». Положення цього закону змінювалися та призупинялися іншими законами, що не дало можливості отримати вагомі позитивні результати. Тому комітет найближчим часом планує розглянути на своєму засіданні питання про виконання вказаного закону. Робота вже розпочалася, і ми маємо досить виважено проаналізувати можливості та перспективи, які надає цей закон, у плані створення інноваційного середовища. Необхідно зробити все, щоб норми закону активно працювали.

6. Верховною Радою України у вересні 2006 року прийнято Закон «Про трансфер технологій». Це дуже важливий документ, який має активізувати інноваційну діяльність та використання інтелектуальної власності.

Однак залишається питання законодавчого визначення правового режиму інтелектуальної власності, що створюється за рахунок бюджетних коштів. Це питання вимагає найшвидшого вирішення і розробки відповідних ефективних економічних механізмів.

Не менш важливе питання пов'язане зі створенням нормативно-правової бази оцінки інтелектуальної праці та нематеріальних активів. До цього часу не розроблено Державного стандарту оцінки інтелектуальної власності, який давав би змогу активно залучати її в господарський обіг. Міністерство освіти і науки і особливо Державний департамент інтелектуальної власності в цьому плані не виявили належної ініціативи.

Вже більш як 10 років кричущим залишається питання створення патентної бібліотеки в Україні. Це позначилося на рівні інформаційного забезпечення патентної справи в державі та доступі до інформації про винаходи, що зроблені в інших країнах. І це в той час, коли порівняно з 1991 р. більш ніж у 20 разів скоротилася кількість винахідників та раціоналізаторів в Україні.

7. Якщо спробувати означити причини, які стримують розвиток науки та інноваційної діяльності в країні, то їх можна характеризувати як «хронічне недотримання норм законів та відсутність належного управління науково-технічною та інноваційною сферою». Верховна Рада України в червні 2004 року за результатами дня уряду прийняла постанову «Про дотримання законодавства щодо розвитку науково-технічного потенціалу та інноваційної діяльності в Україні». В червні 2005 року комітет, стурбований станом виконання цієї постанови, звернувся до Президента України з проханням провести спеціальне засідання Ради національної безпеки та оборони, присвячене питанням науково-технічного та інноваційного розвитку. За результатами такого засідання 11 липня 2006 року Президентом України був підписаний Указ Президента «Про стан науково-технологічної сфери та заходи щодо забезпечення інноваційного розвитку України».

Нині уряд України проводить роботу щодо реалізації положень цих документів. Дані відповідні доручення, але їх реалізація триває надто повільно.

Першим показником цього є проект державного бюджету України на 2007 рік. На наукову сферу в 2007 році планується з державного бюджети виділити 0,49% ВВП, а за загальним фондом всього 0,39% ВВП. Ці показники нижчі, ніж у цьому році — 0,50%ВВП та 0,41% ВВП відповідно.

Щодо управління науково-технічною сферою.

У вересні цього року комітет розглядав питання щодо удосконалення системи управління наукової, науково-технічної та інноваційної сфери діяльності і направив своє рішення Кабінету Міністрів України. Комітет вважає, що тут не має бути поспішних рішень. Ми вже маємо досвід минулих «позитивних» реорганізацій.

Наука — це надбання поколінь нашого народу і основний конкурентний ресурс в державі. Ми повинні зробити максимально можливе для її розвитку та активного використання наукових досягнень. Саме з таких позицій треба виходити під час розгляду питань управління цією сферою.

8. Важливо звернути увагу ще на один аспект. Він стосується конкурсного фінансування за грантами Державного фонду фундаментальних досліджень та реалізації державних наукових і науково-технічних програм за пріоритетними напрямами науки і техніки. Згідно із законом України про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки на ці цілі повинно спрямовуватися не менш як 30% коштів, призначених на науку.

Але кошти, що виділялися на ці цілі, вже майже понад п'ять років залишаються на одному невиправдано низькому рівні. У 2007 році, як зазначалося вище, буде призупинено реалізацію програм за пріоритетними напрямами науки і техніки. Ледь животіє Фонд фундаментальних досліджень, вже кілька років порушується питання про надання йому дійсно самостійного статусу. Вирішення означеної проблеми, навіть за теперішнім рівнем фінансування фонду, істотно дало б можливість покращити ситуацію та сприяло б надходженню позабюджетних коштів та коштів іноземних організацій на реалізацію грантів фонду.

9. Уже згадувалося про фінансування наукової сфери. Науковці вже стомилися звертати увагу та наголошувати на тому, що не виконується основне положення законодавства щодо обсягів фінансування науки (1,7% ВВП). Якщо відверто, то у нас хронічне невиконання законодавства і не тільки щодо наукової сфери.

Наступного року, судячи з проекту бюджету на 2007 рік, фінансування науки буде також на рівні, який далекий від встановленого законом показника. Верховна Рада України уже розглянула у першому читанні проект бюджету на 2007 рік, який був представлений Кабінетом Міністрів, а потім доопрацьований бюджетним комітетом. У законопроекті, що проголосований у першому читанні, більшість пропозицій комітету, як зазначено, частково враховано. Остаточно ці пропозиції опрацьовуватимуться Кабінетом Міністрів, але який буде кінцевий результат — невідомо.

Державний бюджет — основний документ країни і працювати над ним треба постійно протягом усього року, особливо профільним комітетам Верховної Ради, які нині практично відсторонені від активної участі в цьому процесі. Але слід враховувати, що авральний характер прийняття бюджету стає основою для нестабільного характеру економічних процесів у країні і практичного ручного керування ними.

Наука могла б запропонувати науково обгрунтовані підходи до бюджетного процесу, які б були покладені в основу змін до Бюджетного кодексу України.

10. І ще про одне. Одним із стратегічних напрямів інноваційної діяльності держави визначено «розвиток інноваційної культури суспільства». Це правильний, але і важкий крок. Нам сьогодні треба консолідувати зусилля на формування у суспільстві і особливо у молоді психології творця, науковця, людини, яка легко оперує знаннями і використовує їх у житті. В академії багато напрацювань щодо взаємодії науки і освіти. Але академічні інститути ще мало задіяні в питаннях підготовки магістрів і особливо в плані підготовки менеджерів науки. Сьогодні в державі відчувається дефіцит висококваліфікованих фахівців у цій галузі.

Але, як відомо, ВАКом України ліквідується спеціальність 08.02.02. — «Економіка та управління науково-технічним прогресом». Це вкрай неприпустимо і з наукової, і суто економічної точок зору.

Знання, як відомо, — це сила. Цей вираз став традиційним, але від цього він не став менш актуальним. У сучасному глобально-постіндустріальному світі наука стала основною рушійною силою соціально-економічного розвитку. Хотілося б сподіватися, що розв'язання зазначених вище питань надасть нового імпульсу для активізації використання, без перебільшення, могутньої інтелектуальної сили науки, і перш за все Національної академії наук України, для примноження духовного та економічного потенціалу нашої країни.

Катерина САМОЙЛИК,
голова Комітету Верховної Ради з питань науки та освіти.

Робота з формування пріоритетних напрямів має дуже важливе значення і повинна мати серйозне нормативно-правове забезпечення

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 21 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 219 (3969)

Польська PGNiG підписала з «Росукренерго» контракт на придбання 2,5 млрд. кубометрів газу на рік до 2010 року

На Новий рік усі курортні об'єкти Великої Ялти будуть заповнені, про це вчора повідомив перший віце-прем'єр Криму Євген МИХАЙЛОВ

■ У НОМЕР

Правові основи: проблеми та концепції

17 листопада 2006 року о 9.30 в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулося відкриття чергового навчального курсу «Законотворча діяльність» Української школи законотворчості.

Українська школа законотворчості (ліцензія Міністерства освіти і науки України АА № 903848 від 22.07.2004 р.) — навчально-методична структура Інституту законодавства Верховної Ради України, метою якої є підвищення професійного рівня працівників комітетів і фракцій Верховної Ради України, помічників народних депутатів України у сфері законотворчої діяльності; науково-методичне та інформаційне забезпечення цієї роботи.

Перший навчальний семінар у школі «Розвиток правової системи. Основні проблеми та концепції» відкрив директор Інституту законодавства Верховної Ради України, член-кореспондент НАН України, доктор юридичних наук, професор Олександр Любимович Копиленко. На семінарському занятті були присутні 60 співробітників секретаріатів комітетів і фракцій Верховної Ради України, помічників народних депутатів України. Слухачі отримали загальну інформацію про навчальний курс:

програму навчального курсу школи погоджено з Комітетом з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України та затверджено керівником апарату Верховної Ради України. ***Курс «Законотворча діяльність», який включає вивчення загальних питань теорії права, його галузей, теоретичних та практичних аспектів законотворчого процесу, правил законодавчої техніки тощо, розрахований на 72 години і триватиме з листопада 2006 р. по травень 2007 р.;***

викладацький склад Української школи законотворчості представлений провідними вченими, народними депутатами України, фахівцями органів державної влади та зарубіжними експертами;

з 2004 року відбулося ***два випуски слухачів школи,*** понад 150 осіб отримали ***свідоцтва про підвищення кваліфікації державного зразка за спеціальністю «законотворча діяльність»;***

інформаційно-методичне забезпечення навчального процесу школи включає підготовку методичних розробок та інформаційних матеріалів у сфері законотворчості, призначених для слухачів школи. Наведені видання об'єднані у серію ***«Бібліотека Української школи законотворчості», в межах якої вже вийшли і розповсюджуються збірники:*** «Законотворчість», «Законотворча діяльність. Словник термінів і понять», «Вступ до права Європейського союзу», «Словник термінів і понять з міжнародного та європейського права», «Конституційні засади законотворчої діяльності», «Законотворчість. Проблеми гармонізації законодавства України з міжнародним та європейським правом (збірник науково-практичних матеріалів)», «Законотворчість. Суспільство. Людина. Інформаційний бюлетень з питань чинного законодавства»;

на сьогодні Українською школою законотворчості проведені інформаційні дослідження та готується до видання нова збірка ***«Енциклопедія законотворчості»,*** в якій будуть представлені загальнотеоретичні, методологічні та прикладні проблеми законотворчості, зарубіжний досвід у цій сфері.

■ ФОТОФАКТ

Обслуговуючий кооператив Томашпільського районного агроторгового дому «Надія», що на Вінниччині, відкрив два молокоприймальні пункти із сучасним холодильним устаткуванням, лабораторією. Якість продукції тут має високі показники, а отже, і високу ціну. Нині кооператив готується до відкриття ще трьох приймальних пунктів.

На знімку: заготівельник Світлана Чернятєва бере молоко для аналізу.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (Укрінформ).

Шарфик для душі

Напередодні річниці помаранчевої революції політики сперечаються: святкувати чи ні. «Голос України» вирішив з'ясувати в киян їхнє ставлення до того, що відбувалося в столиці два роки тому, і до того, що відбувається нині.

Виявилося, у Києві не пам'ятають точної дати початку Майдану. Тільки агітатор Блоку Юлії Тимошенко Микола Легенький, котрий з літа мешкає в наметі в центрі столиці, заявив: «Та ви що, невже позабували! Річниця — 22 листопада!» Почувши це і подивившись на «ветерана революції», перехожий, який п'ять хвилин тому називав геть іншу дату, зітхнув: «Затуркані ми. От Майдан був ковтком свіжого повітря! А сьогодні знову задихаємося. Ошелешило нас цінами і тим цинізмом і продажністю, що панують у політиці».

Сусідка-студентка, довідавшися, що я вирушаю на Майдан, мрійливо зітхнула: «Суперськи було. Ні миті не шкодую, що тоді там мерзнула. Може, дати тобі свої помаранчеві шапочку і шарфик?» «Ти їх носиш?» — у відповідь запитала я. «Вдома, щоб ніхто не бачив. Для душі», — сумно посміхнулася 20-річна революціонерка.

«Мене не політика хвилює, а як вижити цієї зими, — заявила 27-річна киянка, яка прогулювалася центром з коляскою. — Сиджу вдома з дворічним сином. Чоловік працює на трьох роботах. На життя вистачає, але якщо за квартиру доведеться платити утричі більше...»

«Поспівали й розійшлися, — підтримує тему пенсіонерка Олена Миколаївна. — А я от підрахувала, що за нових тарифів моєї пенсії вистачить тільки на те, щоб розплатитися з державою. «Усі продукти вже зросли в ціні вдвічі, утричі, і це не межа! Кажуть, що подешевшають яблука і картопля. Напевно, тільки їх і доведеться їсти».

«Майдан — це історія. Світла і яскрава», — посміхається продавець сувенірів у «трубі». На прилавку в Тетяни серед іншого — помаранчеві шапки та шарфи по 25 і 30 гривень: «Останній раз попит на них був під час «Євробачення». Ми їх уцінили утричі. Все одно ніхто не бере. Іноземців це не цікавить, а наші зайняті арифметикою: після підвищення цін прийняти ванну в себе вдома коштуватиме 2 гривні 35 копійок, а сходити в туалет — 6 копійок».

Депутати від опозиції пропонують, щоб ми другу річницю помаранчевої революції святкували без участі політиків. «І нехай не хвилюються, народ відсвяткує! Ми готуємося», — запевнив мешканець Майдану Микола Легенький. Його намет на Майдані за брудною огорожею з фанерних щитів, обклеєних портретами Тимошенко, Ющенка і різними агітками, сусідить з помаранчевим наметом «Нашої України». «Там ніхто нічого не робить. Це — камуфляж», — повідав Легенький. І як доказ того, що він сам проводить активну просвітницьку роботу, Микола пред'явив мені грамоту, що її йому через свою доньку Євгенію передала лідер БЮТ. «А ще Женя привезла багато теплого одягу і сказала, що Юлія Володимирівна на мене сподівається». Ну а самі політики сюди не навідуються: «Ніхто звідти до нас не спускається. Проте люди в мене завжди є. За суботу і неділю я роздаю по 10 тисяч газет».

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Причина самогубства лейтенанта — перевірки?

Харківське інформагентство «Медіапорт» повідомило, що має лист офіцерів військової частини, де служив Дмитро Колосов, в якому викладено версію його самогубства. У листі офіцери стверджують, що це сталося через постійні комісії та перевірки.

Як ми вже повідомляли в попередньому номері, минулого тижня в одній з військових частин, що дислокується в Харківській області, за невідомих обставин застрелився офіцер, який був у караулі. Одразу зазначу, що жодної офіційної версії загибелі офіцера правоохоронні органи ще не висунули. Однак на одному з інформаційних сайтів Харкова з'явилося повідомлення, що не може не привернути уваги преси. Наголошу, ні довести, ні спростувати цю заяву поки що немає можливості. Телефони військової частини не відповідають, місцеві органи влади в невіданні, столичний генерал, якого в усьому обвинувачують невідомі автори, в розмові з кореспондентом «Голосу України» заявив, що взагалі не розуміє про що йдеться.

У листі наголошується, що в даному епізоді особовий склад 203-ї авіаційної бригади обвинувачує офіцерів комісії служби військ Міністерства оборони на чолі з генерал-майором У., які постійно прибувають до частин збройних сил напередодні прильоту міністра оборони або його заступників. Так сталося і цього разу. За версією товаришів по службі, старшого лейтенанта, який заступив на чергування, було перевірено за наказом того самого генерал-майора У. одним зі старших офіцерів своєї служби. Про «багатозначущі» недоліки були одразу зазначено офіцеру, а злість, що накопичилася, і неповага до досвіду і професіоналізму спричинили жахливі наслідки.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото Андрія КРАВЧЕНКА (УНІАН).

На знімку: похорон Дмитра Колосова.

Просто хотів налякати

У Львові затримано двох осіб, причетних до замаху на життя гендиректора ТзОВ «Ринок «Шувар» Романа Федишина. Внаслідок вибуху, нагадаємо, загинула 14-річна дівчинка. Роман Федишин заявляв, що йому незрозумілі причини злочину, адже він нікому не перейшов дорогу і всі бізнесові операції проводив прозоро.

Як з'ясувалося, мотив замаху — так звані внутрішні «розбірки». Замовник хотів налякати підприємця і просунути по службі свого родича. Виконавці — 46- і 31-річні львів'яни, за інформацією правоохоронців, не причетні до кримінального світу Львівщини, хоча один уже відбував покарання. Вони не мали наміру нікого вбивати, — просто зробили маленьку «послугу» за маленький гонорар — 500 доларів. Ім'я замовника міліції вже відоме.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

МОЗ попереджає: розподіл буде демократичним

Учора міністр охорони здоров'я України Юрій Поляченко розподіляв на роботу випускників Національного медуніверситету ім. О. Богомольця. По країні загалом близько 4 тисяч молодих фахівців-медиків одержать цього року направлення у професійне життя. МОЗ заявляє: це робиться не силовим методом (згадаймо заяви попереднього міністра Миколи Поліщука, який хотів зобов'язати випускників медвузів відпрацьовувати три роки в селі), а демократично — з урахуванням потреб держави і бажань дипломників.

Цього року відновлено підготовку в інтернатурі з 29 базових спеціальностей (у наказі Поліщука їх було 17). Цей перелік практично відповідає вимогам ЄС. Медичне відомство має намір відновити переддипломну підготовку лікарів-педіатрів і профілактиків. Хоча такої спеціалізації немає в Європі, але наша ситуація з дитячою смертністю і дефіцит дитячих лікарів того вимагає.

За словами Юрія Поляченка, з цього випуску майже дві тисячі лікарів усе-таки поїдуть працювати на периферію. А місцева влада повинна створити їм нормальні умови для життя і професійної діяльності. У свою чергу МОЗ разом із профільним комітетом Верховної Ради України лобіюватиме відновлення соціальних пільг медикам, які працюють у сільській місцевості.

Ольга ВІТЕР.

■ ФОТОФАКТ

У селі Базар Народицького району Житомирської області відбулося жалобне віче, присвячене 85-й річниці Базарської трагедії. 1921 року під селом Базар більшовики розстріляли 359 полонених старшин і козаків армії УНР. На мітинг прибули делегації з Київської, Вінницької, Волинської і Житомирської областей.

Фото Володимира СОБОЛЯ (УНІАН).

■ ПІДГОТОВКА ДО ЗИМИ

Без тепла

Все ще холодно в 13 багатоповерхівках в Ізяславі. Найважче доводиться майже сотні дітей із навчально-виховного комплексу, куди також не подається тепло. Спричинило ситуацію те, що місцева виправна установа, на території якої розташована котельня, перестала надавати комунальні послуги мешканцям міста. До такого кроку її змусили борги, які накопичились у минулі опалювальні сезони. Але і для кількох багатодітних сімей, котрі опинилися у списку боржників, суми у кілька тисяч гривень теж залишаються «непідйомними».

Ірина КОЗАК.

Латати дірки допоможе Європа

П'ять мільйонів гривень потрібно владі Кам'янця-Подільського, щоб замінити головну тепломагістраль, де постійно відбуваються прориви.

Таких коштів у громади немає, тож міський голова Олександр Мазурчак бачить єдиний шлях розв'язання проблеми — отримати кредит на п'ять років через банки Євросоюзу. Таку можливість отримали 16 українських міст, і серед них —Кам'янець. Кредит на вигідних умовах відкриє нові перспективи в реформуванні житлово-комунального господарства.

Щоправда, у місті сподіваються і на інвестиції з боку сьогоднішніх власників майнового комплексу колишнього «Теплоенерго». Там обіцяли вкласти у відновлення міських мереж 11 мільйонів гривень. Обіцянка поки що залишилася цяцянкою, тим часом ВАТ перетворилося на ЗАТ.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

Шанс для «України»

Альтернативний варіант використання крейсера «Україна», що вже 19 років стоїть у Миколаєві біля стін заводу імені 61 комунара, запропонував генеральний директор підприємства Валерій Агафонов. Незважаючи на попередні плани держави продати крейсер, керівництво країни просило суднобудівників надати пропозиції щодо можливого використання «України».

Заводчани разом з Казенним інститутом військового кораблебудування підготували відповідного листа на адреса Кабінету Міністрів. «Ми запропонували розглянути можливість переобладнання «України» з ударного ракетного крейсера на корабель підтримки миротворчих операцій або антитерористичних операцій, — розповів Валерій Агафонов. — Прибирається непотрібне озброєння, а приміщення, що вивільнилися, використовуються для розміщення десантованих частин. Крім цього, на кораблі можна передбачити розміщення вертольотів, збільшити кількість плавзасобів. У результаті одержимо корабель океанського класу, що може представляти Україну як одного з членів світового співтовариства в усіх регіонах земної кулі».

Поки що не підраховано, скільки може коштувати таке переобладнання, але витрати, як вважає генеральний директор підприємства, обов'язково окупляться.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Орден за Муракамі та інших

У Посольстві Японії в Україні видатному перекладачеві та фізикові Іванові Дзюбу буде вручено орден Вранішнього Сонця, Золотих Променів з Розеткою. Рішення нагородити Івана Петровича японський уряд прийняв ще 3 листопада.

У такий спосіб відзначено значний внесок, що зробив Іван Дзюб у розвиток україно-японських відносин. Зокрема, він переклав українською такі твори, як «Звір» Кендзабуро Ое та «Країна снігу» Ясунарі Кавабата — лауреатів Нобелівської премії в галузі літератури, а також «Жінка в пісках» Кобо Абе, «Гонитва за вівцею» Харукі Муракамі. Ці твори зачаровують українських читачів будь-якого віку.

Благодійний привіт з Швеції

(Початок на 1-й стор.).

У нас виставку відкривала дружина Президента країни і голова Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду «Україна 3000» Катерина Ющенко. Тоді вона висловила сподівання, що колись доступ до таких речей буде можливий і для маленьких мешканців України і вони почуватимуться повноцінними особистостями. Нині мрії першої леді здійснилися. Посол Швеції в Україні Йон-Крістер Оландер зробив усе можливе, щоб частина унікальних експонатів все-таки залишилася у нас.

Так «Право на радість» опинилося у Національній асамблеї інвалідів України. Та, у свою чергу, почала передавати експонати дитячим реабілітаційним центрам, зокрема, і школі-інтернату №9. Відтепер у її вихованців є власний ляльковий театр, телефони з вбудованими лампочками та спеціальні будильники. Діти відчуватимуть їх завдяки вібрації, тому вже точно не запізняться на обід після денного сну.

На думку голови Національної асамблеї інвалідів України, народного депутата Валерія Сушкевича, це найкращі подарунки для малечі у Рік захисту прав дитини.

Наталія ОВДІЄНКО.

■ ФОТОФАКТ

Фото Сергія ВЛАДИКІНА.

Нинішньої неділі завершилася щорічна міжнародна благодійна акція «Всесвітній день допомоги дітям у МакДональдз». Усі гроші, зібрані протягом двох тижнів, підуть на закупівлю сучасного медичного устаткування для кардіологічних і реанімаційних відділень обласних дитячих лікарень у 13 містах України.

На знімку:
Хорхе Зуковскі — президент Американської торговельної палати і Вільям Тейлор — Посол США в Україні особисто підтримували акцію і широко її коментували для ЗМІ.

Київські вечори у Варшаві

У столиці Польщі розпочалися «Дні Києва у Варшаві-2006». В їх урочистому відкритті взяв участь заступник київського міського голови Віталій Журавський та заступник в. о. президента Варшави Яцек Тарновський. Цей проект включає проведення мистецьких виставок, кінопоказів, зустрічей. Зокрема, фотовиставки «Київ учора і сьогодні». Ця виставка, за словами її куратора Ірини Осадчої, має нагадати про красу стародавнього Києва тим, хто там уже побував, а в тих, хто не був у нашому старовинному місті, запалити бажання його відвідати.

Відвідувачі виставки сучасного мистецтва «Український живопис на рубежі XX—XXI століть» мали можливість ознайомитися з творчим доробком художників «київської школи», а також поспілкуватися з їх авторами Петром Бевзою та Андрієм Губенком. Понад дві тисячі слухачів зібралися у католицькій Базиліці отців Салезіан і понад 300 (на більше не дозволило приміщення) у греко-католицькій церкві отців Василіан, щоб послухати виступи камерного хору «Київ». Шанувальників сучасного кіно зворушили картини «Подорожні» — документальний фільм режисера Ігоря Стрембіцького, та художній фільм «OrangeLove» режисера Алана Бадоєва, якими у кінотеатрі «Заграва» розпочався огляд українських фільмів.

Заходи у рамках «Днів Києва у Варшаві» триватимуть до 1 грудня.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

■ СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА — РАДА ЄВРОПИ

Корупціонери, стережіться!

Вчора в Україну прибула делегація групи країн Ради Європи проти корупції — GRECO. Представники цієї організації перевірятимуть, як виконує українська влада рекомендації про боротьбу зі згаданим явищем. Це буде перша перевірка.

За рівнем корумпованості Україна зараз на 113-му місці у світі (перші місця посіли найменш корумповані країни).

КИТАЙ

Трагедія на шкільних сходах

Шість дітей загинули і 39 одержали травми в результаті тисняви в школі, розташованій у місті Дачан східнокитайської провінції Цзянсі. Після закінчення вечірніх уроків учні середньої школи, прагнучи швидше вийти з будинку, влаштували тисняву на сходах. Одинадцятеро школярів перебувають у лікарні у важкому стані. Ведеться розслідування причин трагедії. Директора школи затримала поліція.

ЛІВАН — ІЗРАЇЛЬ

«Хізбаллах» оновлюється

Терористична організація «Хізбаллах» за три місяці, що минули після лівано-ізраїльської війни, встигла відновити 40-50 відсотків військових потужностей, що були в неї на день початку війни. Про це повідомляють високопоставлені джерела в ЦАХАЛі (ізраїльський розвідці). Не припиняється і переозброєння організації. Потік контрабанди із Сирії містить переважно ракети типу «катюша». За даними ЦАХАЛа, «Хізбаллах» сьогодні має у своєму розпорядженні арсенал у 20 тисяч ракет.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Боротьба з нелегалами

МЗС Великої Британії розпочало масштабну кампанію, яка має на меті скоротити кількість нелегальних іммігрантів на території країни. За оцінками британської влади, щодня на територію З'єднаного Королівства приїжджає близько 1,5 тис. осіб, що не збираються незабаром залишати країну. Торік до Великої Британії приїхало на 185 тис. чоловік більше, ніж емігрувало. Таким чином, населення країни збільшувалося приблизно на 500 чоловік за день. Дотепер Британія була однією з трьох країн ЄС (разом з Ірландією та Швецією), котрі вирішили жодним чином не обмежувати право на роботу для громадян із країн, які вступили до ЄС 2004 року.

ІРАК

Міністри під загрозою

Вчора в Іраку було вчинено замах на державного міністра Мохаммеда Аббаса Аураїбі. Потерпілий повідомив, що їхав по шосе у східній частині Багдада, коли поруч з його автомобілем вибухнула закладена на узбіччі дороги бомба, не заподіявши йому шкоди і легко поранивши двох охоронців. Це вже другий напад на міністра в Іраку за останні два дні.

На Вінниччині порушено кримінальну справу щодо посадовців Корделівського цукрового заводу за ухилення від сплати податків (УНІАН)

За даними Держкомстату, Україна за 10 місяців збільшила транзит нафти на 6,2%, газу — скоротила на 3,8%

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Новітнє комунальне явище

Тиждень, що минув, наслідував спрямованість попередника. Урядовці та їх прихильники піарили досягнення Кабміну за 100 днів роботи, а опозиція і ті, хто їй співчували, шпиняли уряд за прорахунки і недоліки. І це нормально, бо були і досягнення (плюси) у його роботі, і недоліки (мінуси). Народ, заради якого розпиналися і перші, і другі, лише підраховував свої чергові непередбачувані, а у розрахунках чиновників — планові, витрати.

Приміром, у киян спочатку зажевріла надія, що підвищення плати за компослуги у 3—3,5 разу не буде, бо за дослідження такого стрибка візьмуться силові структури і поставлять київську міську владу на місце (от тільки на яке?). Але на тижні всі сумніви розвіяв віце-прем'єр-міністр, міністр будівництва, архітектури і ЖКГ В. Рибак, який заявив, що тарифи на житлово-комунальні послуги у Києві буде збільшено у 3,4 разу обгрунтовано. Бо тарифи на водопостачання не переглядалися з 1999 року, квартплата — з 2000-го, а тарифи на опалення та гарячу воду — з 2002 року. Водночас енергоносії подорожчали в 3,25 разу, рівень зарплати зріс, адже мінімальна зарплата із 74 гривні у 1999 році зросла до 400 гривень у 2006-му. До речі, середня зарплата у Києві за дев'ять місяців цього року збільшилася на 302 гривні й становить 1655 гривень. Як ще один аргумент чиновники вказують на те, що, мовляв, треба за щось ремонтувати тепло- і водомережі, облаштовувати будинки приладами обліку води і тепла. Ось така арифметика можновладців. А ось реакція простолюдинів: частина членів сімей виписуються з квартири, щоб менше платити за житлово-комунальні послуги. Але вони продовжують там жити. Тобто навантаження на послуги залишається таким самим. Це новітнє комунальне явище в післяреволюційній історії нової України.

Минулого тижня уряд натужно думав над тим, що ще продати. Бо у планах наповнення бюджету-2007 треба десь взяти 10 мільярдів гривень від приватизації. Нагадаю, що цього року заплановано отримати трохи більш як 2 мільярди гривень і за менш як півтора місяця до завершення року недоотримано мільярд гривень. Так от: Фонд держмайна пропонує Кабміну приватизувати 538 підприємств. ФДМ пропонує вилучити 61 підприємство із переліку раніше заборонених для приватизації підприємств. «Укртелеком», про приватизацію якого так багато говорили і більшовики, і меншовики, і всі кому не лінькі, не внесено у перелік. Мовляв, через непідготовленість. Схоже, бережуть на «чорний день», або є інші причини, відомі лише вузькому колу людей, які не діляться з народом своїми планами. Цікаво, що Мінекономіки запропонувало внести до списку приватизації на 2007 рік 26 лікеро-горілчаних та винокробних підприємств. Це дивно на тлі скандалу — трагедії у Росії, де від вживання неякісного алкоголю було масове отруєння людей і де виробництво алкоголю взято під суворий державний контроль.

На тижні на міжнародних товарних біржах різко впала в ціні нафта. У Нью-Йорку до 55,9 долара за барель. А ціна ф'ючерсного контракту на російську нафту в четвер була 53,8 долара за барель. Ми повноправні учасники процесу глобалізації. Тож слід очікувати падіння ціни на бензин? Має спрацювати знаменита крилата фраза часів правління КПРС: «Пришла весна, настало лето, спасибо партии за это»... Хоча треба чесно зізнатися, що вчора у Києві бензином марки А-95 можна було заправитись по 3,50 гривні за літр. Що є, то є. І цей якоюсь мірою відголосок з міжнародних бірж тішить.

На закінчення ще дві цифри. У січні—вересні обсяг прямих іноземних інвестицій в економіку України становив 3 мільярди 71 мільйон 700 тисяч доларів. Інвестиції надійшли із 117 країн світу (на 10 із них припадає 84 відсотки загального обсягу). Водночас за січень—вересень наші вітчизняні інвестори вклали в економіку інших країн 9,718 мільйона доларів. Найбільші обсяги української інвестори вклали в операції з нерухомістю — 73 мільйони.

Леонід БРОВЧЕНКО.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Спрут в унітазі

■ УВАГА: МОНОПОЛІСТ!

Горе, горе тобі, споживачу комунальних послуг! Навіть якщо ти — дисциплінований платник, все одно завтра можеш опинитися серед (вибачай!) лайна, яке замість його природного шляху — каналізації — потрапить до твого житла, у під'їзд або навіть тектиме рікою вулицями... А все тому, що є комунальні служби, які мислять себе лише в іпостасі монополіста. Вони вміють диктувати, а писані закони для них — фільчина грамота. Отака контора є і в Кам'янці-Подільському на Хмельниччині. Була вона колись комунальним «Теплоенерго», а нині стала справжньою царицею — ЗАТ «Тепловоденергія». А відомо: що цариця повеліла, те і бути має. На цей раз золота рибка мусить припливти в... каналізацію.

Уже три місяці згадане ЗАТ наполегливо оприлюднює в пресі оголошення про заходи, які будуть вживатися до тих, хто заборгував за тепло- й водопостачання та водовідведення понад 50 гривень. І навіть «смішні історії» на цілу сторінку з картинками таких заходів та грізними застереженнями. У місті, попереджає ЗАТ, працює бригада (аж із полтавського водоканалу!), яка проводить відключення водопроводу та каналізації у квартирах боржників, не заходячи в квартири. Заїжджі умільці придумали «спрута», якого вони з допомогою відеокамери запускають саме в зливну трубу боржника. Покаже отака цяця голову у вашому унітазі — і забудьте, що ним можна користуватися. Поки не заплатите борг, та ще в придачу тисячу (!) гривень за звільнення від «спрута» і повторне включення мережі водовідведення, — бігайте в кущі чи по сусідах. Мудре ЗАТ уже й підрахувало, який воно матиме зиск із масової паніки. І борги повернуть, і з кожної оселі по штуці, чи то пак по тисячі, капне. Якщо ж затятий боржник впиратиметься далі — плаватиме у власній квартирі у власних же продуктах життєдіяльності... І не він один. Бо ж відомо: якщо плавають нагорі, сусідам унизу також дістається.

Є громадяни, які згодні з подібними заходами: зі злісними неплатниками хай роблять що хочуть, і так через них життя нема, то воду відключають, то відмовляють у встановленні теплового лічильника на будинку. Вони й не відають, що «Теплоенергія» «пресує» їх незаконно. Чим, хотілося б запитати в «Тепловоденергії», добросовісні споживачі завинили? Чому на них теплові покладають роль державних виконавців: добивайтеся, мовляв, хай ваш сусід заплатить, тоді й отримаєте гарячу воду. А якщо сусід уже кілька років додому носа не показує?! Шукати його всім будинком?!

Тим часом подекуди спрут спрацював. Не встигли його навіть запустити, куди треба.

Страшна зброя — психічна атака. Своїми очима бачила, як цілий дім по вулиці Васильєва став на коліна перед сусідом-боржником і почав благати негайно розрахуватися. Уявіть собі, чоловʼяга десь тут же гроші знайшов і поніс їх до спрута, наче іменинник. Під загальні овації!

Навряд чи хтось любить злісних неплатників. Та чи гоже ставити на коліна невинних, щоб покарати винного? Єдині законні методи повернення боргів, згідно з постановою Кабміну № 630 від 21 липня 2005 року, — нарахування пені, передача матеріалів до суду. Скільки справ на боржників передала в суд «Тепловоденергія»? Яку суму боргів їй вдалося повернути? Генеральний директор ЗАТ Валерій Гордійчук навідріз відмовився надати цю інформацію, як і будь-який інший коментар нашій газеті. Ображається за колишню критику. А критикувати було за що: почуваючи себе монополістом, Гордійчук уперто перешкоджав кілька років громадянам, які хотіли обладнати індивідуальне опалення, про що є відповідні рішення суду на користь громадян. На це йому вказав і Антимонопольний комітет. І ось нині люди масово подають заяви про відключення від централізованої мережі. Оштрафовано підприємство і за неправильний перерахунок оплати при неякісно наданих послугах. Раніше пан Гордійчук зізнавався: рішення судів мало спрацьовують, виконавча служба не діє. Але чи подало ЗАТ хоч одну заяву про бездіяльність виконавців — про це гендиректор промовчав. Йому більше подобаються психічні атаки. Щоб споживач тремтів!

Жодних односторонніх відключень мережі постачальником закон не передбачає, запевнила і громадський юрист Людмила Федорчак. Спочатку ЗАТ мало б розірвати договір з боржником, а потім уже відключати його. І то — з попередженням. Лише в разі стихійного лиха чи аварії допускається відключення без попередження. А тим більше подібний «іноваційний параліч» каналізації. Бо згідно з Правилами технічної експлуатації систем водопостачання та каналізації населених пунктів України усі роботи на цих мережах мають здійснюватися згідно з іще одними правилами — «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення», «Про охорону навколишнього середовища», а система внутрішньої каналізації будівлі призначена для «безперебійного відведення стічних вод від санітарно-технічних приладів і пристроїв у зовнішню каналізаційну мережу». Отож-бо, пане монополісте: безперебійного! Дивна забудькуватість у ЗАТ: на основі цих правил вона розробляла і власні, які затвердила місцева рада.

Сподіваємося, Кабмін, Антимонопольний комітет, а також Держком житлово-комунального господарства влаштує черговий лікнеп для подібних монополістів-царків, а місцеві органи влади та відділ захисту прав споживачів звернуть увагу на незаконні дії ЗАТ «Тепловоденергія».

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

Навчились одягати модниць США та Франції

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Із досьє «Голосу України»

Голова правління ВАТ «ТК-Стиль» **Марк Романович ПАХМАНОВ** *(на знімку) народився у місті Советську (Росія) в родині військовослужбовця. До школи пішов у Чернігові. Після закінчення КПІ працював на музичній фабриці. З 1986-го по 2002 рік набував фаху професіонала-керівника в концерні «Чексіл», де був директором камвольної фабрики. З 2003 року очолює «ТК-Стиль».*

— Марку Романовичу, я щось не пам'ятаю цього підприємства до 2000 року. Вас кинули сюди на «прорив»?

— Історія виникнення «ТК-Стиль» досить цікава. В об'єднанні «Текстиль-Контакт», яке очолює Олександр Соколовський, у 2002 році виникла ідея відкрити швейне виробництво в Чернігові. А оскільки мене знали як фахівця в цій сфері, то вирішили порадитися передусім зі мною. У свою чергу я, як голова постійної комісії Чернігівської міськради, з цим питанням звернувся до міського голови Олександра Соколова. Він не тільки підтримав ідею, а й допоміг швидко віднайти триповерхове приміщення, яке з 1993 року практично пустувало. Дах протікав. Не було опалення, електрики. Усе мало дуже непривабливий вигляд. Олександр Соколов, а також голова регіонального відділення Фонду держмайна Борис Петренко доклали максимум зусиль, щоб оперативно, без бюрократичної тяганини було підготовлено документи для передачі занедбаних приміщень в оренду з подальшою їх приватизацією інвестором. Зазначу, що буквально за дев'ять місяців покинуті напризволяще корпуси не лише набули пристойного вигляду, а й були заповнені найсучаснішим швейним, розкрійним обладнанням німецької фірми «Дюркопп адлер». У День міста 21 вересня 2003 року фабрика видала «на-гора» першу продукцію. Дуже радий, що до цього причетний і я як призначений директор новітнього підприємства.

— Фабрика дала роботу багатьом чернігівцям?

— У вересні розпочали роботу 100 працівників. Але вже наступного року їх стало 300. Роботу колективу організовано у дві зміни. Цьогоріч ми плануємо виготовити продукції на 25 мільйонів гривень.

— У Чернігові розміщено чимало швейних виробництв. Це не заважає у конкурентній боротьбі за споживача?

— Ні. Зрозуміло, інвестор знав ситуацію з чернігівськими швейними виробництвами. Тому наша фабрика була орієнтована на пошиття верхнього чоловічого та жіночого одягу передусім для іноземного споживача. Ми випускаємо в асортименті близько 100 моделей пальт, які мають сталий попит у США, Франції, Голландії. Зазначу, що фабрика отримала замовлень на їх виготовлення аж до березня!

— Це не пов'язано з тим, що ваша продукція дешевша, ніж у конкурентів?

— Вона, навпаки, дорожча на 5—10 відсотків! Але наші партнери вже переконалися у високій якості виробів «ТК-Стиль». А це — і робота колективу фахівців, який вже склався, і найсучасніші технології, що застосовуємо у виробництві.

— А чи завойовуєте український ринок?

— Авжеж. Працюємо і в цьому напрямі. Двадцять відсотків виробленого йде вітчизняним партнерам. Намагаємося задовольнити і попит українських модниць. Водночас, за великого бажання збільшити кількість виробленої продукції (щомісяця відвантажуємо 10 тисяч одиниць одягу), поки що не маємо достатньо техніки для подальшого росту. Ми шукаємо інвестора для значного розширення виробництва — впорядковані площі для цього є.

Інтерв'ю взяв Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

Скільки у нас готелів?

Хочу запросити закордонних ділових партнерів. Тому й цікавлюсь: як багато пристойних готелів діє нині в Україні?
Петро БОГДАНЧИК.

Дніпропетровськ.

Відповідає начальник відділу регіонального розвитку Державної служби туризму і курортів Людмила МЕЩЕРСЬКИХ:

— В Україні налічується п'ять п'ятизіркових і 29 чотиризіркових готелів, 74 — тризіркових, 43 — двозіркових, 41 — однозірковий, без категорії — 872 готелі. Всього в Україні відсертифіковано 1064 готелів та інших засобів розміщення.

Два п'ятизіркових готелі є у Дніпропетровську, по одному — в Києві, Донецьку та Одесі. Дев'ять чотиризіркових готелів — в Одеській області, шість — у Києві, по чотири — у Дніпропетровській і Львівській областях, три — у Криму, по одному — у Донецькій, Закарпатській та Полтавській областях.

Також хочу зауважити, що недавнє прийняття Постанови Кабінету Міністрів України «Про порядок надання послуг з тимчасового розміщення (проживання)» призвело до детінізації ринку готельних послуг, які надаються фізичними особами.

Так, кількість осіб, що зареєструвались як суб'єкти підприємницької діяльності, збільшилася у 5,3 разу і становить 1053 особи.

Бюджетні кошти — на соціальні потреби

Скажіть, чи передбачено держбюджетом України фінансування закладів соціально-психологічної допомоги?
Микола СТРІЙЧУК.

Київ.

Як **повідомили у прес-службі Міністерства фінансів України**, в проекті державного бюджету України на 2007 рік передбачається 300,2 мільйона гривень на заходи соціальної підтримки та становлення сім'ї, жінок, молоді та дітей (на 14,5% більше проти видатків 2006 року). Це включає також підтримку творчих ініціатив молодих громадян України та здійснення заходів з подолання дитячої бездоглядності та безпритульності.

Зокрема, зазначені кошти передбачається спрямувати:

■ 145,4 млн. гривень — на реалізацію програм і заходів з питань сім'ї, жінок, молоді та дітей державними та місцевими органами виконавчої влади. В тому числі — заходи, спрямовані на подолання дитячої бездоглядності та безпритульності, державну підтримку громадських організацій;

■ 79,9 млн. гривень — на утримання притулків для неповнолітніх;

■ 47 млн. гривень — на оздоровлення та відпочинок дітей.

Крім того, в проекті бюджету на 2007 рік вперше передбачена субвенція з державного місцевим бюджетам в обсязі 27,9 млн. гривень на облаштування закладів, що надають соціальні послуги дітям та молоді, які перебувають у складних життєвих обставинах. За рахунок цієї суми планується забезпечити облаштування в регіонах:

— 17 соціальних гуртожитків;
— 8 соціальних центрів матері і дитини;
— 5 центрів соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями;
— 7 центрів для ВІЛ-інфікованих дітей та молоді;
— 2 центри соціально-психологічної допомоги.

Також у проекті бюджету-2007 передбачена стаття 131, норми якої спрямовані на встановлення соціальної справедливості при наданні дітям різних категорій послуг з оздоровлення та відпочинку за рахунок бюджетних коштів. Зокрема, визначаються категорії дітей, які потребують особливої уваги з боку держави і будуть першочергово забезпечуватися оздоровчими послугами за рахунок бюджетних коштів. До них віднесені:

— діти-сироти;
— діти, позбавлені батьківського піклування;
— діти-інваліди;
— діти, потерпілі від наслідків Чорнобильської катастрофи;
— діти з багатодітних та малозабезпечених сімей;
— діти працівників органів внутрішніх справ та військовослужбовців, які загинули під час виконання службових обов'язків;
— діти загиблих шахтарів та журналістів;
— бездоглядні діти;
— діти, що постраждали внаслідок стихійного лиха, техногенних аварій, катастроф;
— діти, які перебувають на диспансерному обліку, що сприятиме збільшенню наступного року кількості оздоровлених дітей з-поміж зазначених пільгових категорій.

Окрім усього цього, наступного року при спрямуванні бюджетних коштів на оздоровлення і відпочинок дітей передбачається враховувати матеріальний стан сімей, що дасть змогу забезпечити відповідними послугами дітей, батьки яких не мають можливості здійснити це за власні кошти, а також упередити факти використання бюджетних коштів на оздоровлення дітей із достатньо забезпечених сімей.

Листи із запитаннями надсилайте на адресу редакції. На конверті вкажіть: «У рубрику «Діалог». Відповіді — лише на сторінках газети.

Дванадцять пунктів

Я, ветеран праці, хочу знати, якими пільгами можу користуватися. Чув, що їх аж дванадцять пунктів. Чи правда це?
Микола МИЛЕВ.

Харків.

Відповідає директор Департаменту у справах ветеранів і людей похилого віку Міністерства праці та соціальної політики України Ігор ШПИТЯК:

— Згідно зі ст. 6 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» ветеранами праці визнаються громадяни, які сумлінно працювали в народному господарстві, державних установах, організаціях та об'єднаннях громадян, мають трудовий стаж (35 років — жінки і 40 років — чоловіки) і вийшли на пенсію.

Відповідно до статті 7 зазначеного закону ветеранам праці надано право користуватися такими пільгами:

1) користування при виході на пенсію чи зміні місця роботи поліклініками, до яких вони були прикріплені за попереднім місцем роботи;

2) першочергове безплатне зубопротезування (за винятком протезування із дорогоцінних металів);

3) переважне право на забезпечення санаторно-курортним лікуванням, а також на компенсацію вартості самостійного санаторно-курортного лікування в порядку і розмірах, що визначаються Кабінетом Міністрів України;

4) щорічне медичне обстеження і диспансеризація із залученням необхідних спеціалістів;

5) першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах, аптеках та першочергова госпіталізація;

6) використання чергової щорічної відпустки у зручний для них час, а також одержання додаткової відпустки без збереження заробітної плати строком до двох тижнів на рік;

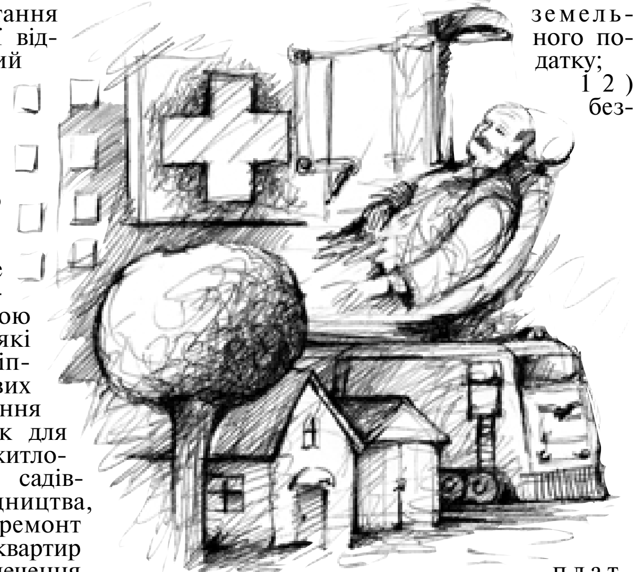
7) переважне право на забезпечення житловою площею осіб, які потребують поліпшення житлових умов, та відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва, першочерговий ремонт жилих будинків і квартир цих осіб та забезпечення їх паливом;

8) першочергове одержання позики на індивідуальне (кооперативне) житлове будівництво з погашенням її протягом 10 років, починаючи з п'ятого року після закінчення будівництва, а також першочергове одержання позики для будівництва або придбання дачних будинків і благоустрою садових ділянок;

9) переважне право на вступ до садівницьких товариств (кооперативів), кооперативів з будівництва та експлуатації колективних гаражів;

10) переважне право на встановлення домашніх телефонів;

11) звільнення від плати за землю та сплати земельного податку;

12) безплатний проїзд всіма видами міського пасажирського транспорту (за винятком таксі), автомобільним транспортом загального користування (за винятком таксі) в сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських маршрутів у межах області (Республіки Крим) за місцем проживання.

Інших пільг ветеранам праці, відповідно до чинного законодавства, не передбачено.

Словничок іншомовних слів

Аспід — 1. Отруйна змія.
2. Зла, підступна людина, скупердяй, скнара.
3. Стара яшма, строкатий плитняк (наприклад: «А писані стіни аспідом і травами», тобто під мармур чи яшму).

Асигнація — паперовий грошовий знак у Росії в 1769—1849 рр.

Аудієнція — офіційний прийом у високопоставленої особи.

Ахінея — дурниця, нісенітниця, безглуздя, маячня, вульгарність.

Багет — планка для рамок і карнизів.

Путівка чи компенсація

Чи має право Лутугинське відділення Фонду соцстраху Луганської області відмовляти мені у виплаті грошової компенсації замість санаторно-курортної путівки, якщо мої вимоги основані на Законі України «Про реабілітацію інвалідів» №2961-IV від 06.10.2005 р. Фонд пропонує мені путівки не за призначенням, і я не можу скористатися своїм правом на лікування.
Олег ПАРФЬОНОВ.

Лутугине Луганської області.

Відповідає заступник директора Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності (далі — Фонд) Сергій БУРИНСЬКИЙ:

— Відповідно до статті 4 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням» від 18.01.2001 р. № 2240 (далі — Закон України № 2240) право на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням, мають застраховані громадяни України, іноземці, особи без громадянства та члени їх сімей, які проживають в Україні, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. Це право виникає з настанням страхового випадку в період роботи (включаючи і час випробування, і день звільнення), якщо інше не передбачено законодавством.

Стаття 34 закону № 2240 містить вичерпний перелік видів матеріального забезпечення та соціальних послуг, які надаються за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням, у якій міститься і забезпечення оздоровчих заходів (оплата путівок на санаторно-курортне лікування застрахованим особам та членам їх сімей, до дитячих оздоровчих закладів, утримання санаторіїв-профілакторіїв, надання соціальних послуг у позашкільній роботі з дітьми).

Статтею 47 закону № 2240 передбачено, що для забезпечення відновлення здоров'я застрахована особа та члени її сім'ї (а також особа, яка навчається у вищому навчальному закладі) мають право на отримання санаторно-курортного лікування, оздоровлення в спеціалізованих оздоровчих закладах (у тому числі дитячих) у межах асигнувань, установлених бюджетом Фонду на зазначені цілі, та в порядку і на умовах, визначених правлінням Фонду. Надання послуг застрахованим особам, пов'язаних із санаторно-курортним лікуванням, здійснюється за наявності медичних показань.

Згідно з пунктом 4.1 Інструкції про порядок забезпечення застрахованих осіб і членів їх сімей путівками на санаторно-курортне лікування, які придбані за рахунок коштів Фонду, затвердженої постановою правління Фонду 02.06.2005 р. № 55, застрахована особа отримує путівку на підставі особистої заяви та медичної довідки про потребу санаторно-курортного лікування за рішенням комісії (уповноваженого) із соціального страхування підприємства, установи, організації.

Враховуючи наведене, особа, яка є застрахованою в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням, має право отримати путівку на санаторно-курортне лікування. Щодо отримання компенсації за надану путівку або в разі відмови від неї, то законодавством, яке регулює відносини в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням, така компенсація не передбачена.

Водночас необхідно зазначити, якщо особа, яка є інвалідом, не працює і не сплачує страхові внески до Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, то матеріальне і соціальне забезпечення інваліда покладається на Фонд соціального захисту інвалідів відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

Відповідно до Закону України «Про реабілітацію інвалідів» від 06.10.2005 р. (далі — закон № 2961-IV), на який посилається читач, курс лікування для інваліда призначається для покращення його здоров'я та самопочуття у вигляді рекомендації, тому особа, яка є інвалідом, може відмовитись від призначеного їй лікування.

Відповідності до статті 29 закону № 2961-IV грошова компенсація замість санаторно-курортної путівки і компенсація вартості самостійного санаторно-курортного лікування виплачується інвалідам, законним представникам дітей-інвалідів на підставі медичних рекомендацій відповідно до законодавства, що визначає їх право на безоплатне забезпечення санаторно-курортним лікуванням.

Грошову компенсацію замість санаторно-курортної путівки і компенсацію вартості самостійного санаторно-курортного лікування призначає і виплачує місцевий орган виконавчої влади, який відповідно до своїх повноважень забезпечує санаторно-курортне лікування інвалідів, категорії яких визначені законом.

Порядок виплати і розміри грошової компенсації замість санаторно-курортної путівки і компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування визначаються Кабінетом Міністрів України.

У Запоріжжі через «замінування» на три години перекривали рух транспорту на дамбі Дніпрогесу *(УНІАН)*

Представник Президента в АРК Геннадій МОСКАЛЬ просить Міноборони повернути громаді Євпаторії землю, що раніше належала мечеті «Хан-джамі»

Чи не програємо ще раз битву за Берестечко?

Місто козацької слави Берестечко переживає один із найважчих періодів своєї історії. Людей тут помирає утричі більше, ніж народжується. Майже половина населення міста — пенсіонери.

Міський голова Берестечка Микола ШОТІК.

Перед Другою світовою війною в Берестечку було 6700 мешканців, сьогодні — 1800. І місто дедалі більше обезлюднюється. Торік в ньому народилося 13 дітей, померло — 44 особи, за вісім місяців 2006-го, відповідно, 8 і 30. Пустками стоїть 70 хат. Колись відомий на Волині центр ремісництва, Берестечко сьогодні відлякує молодь безперспективністю. 1940 року тут працювали цегельний і вапняний заводи, водяний млин з олійницею, маслозавод, хлібопекарня, шевські та кравецькі майстерні, виготовляли безалкогольні напої, консерви. У повоєнному 1946 році берестечківські майстри випускали вози, сани, кінську збрую, діжки, дерев'яні відра, столи, табуретки, дверні завіси, віконні ручки, светри, жіночі хустки, рукавички, вироби із шкіри. Тут працювали лісопильний, цегляний і вапнярний заводи, кузня, слюсарня, столярна і бондарна майстерні, млини, пекарня, олійниця, крупорушка. На водяному млині на річці Стир було встановлено гідрогенератор, який давав місту електроенергію. У 1960-х роках місцевий завод будматеріалів випускав навіть черепицю і шифер. Занепад Берестечка розпочався 1959 року, коли воно перестало бути райцентром.

Що сьогодні має Берестечко? Створеного на базі колишньої військової частини заводу «Волиньмаш» фактично вже не існує. Возити за 30 кілометрів із станції Горохів метал, щоб потім порізати і зварити з нього металоконструкції, виявилося справою невигідною. Є, правда, й обнадійливі факти. Завдяки старанням підприємця Петра Захарчука, нині, на жаль, вже покійного, вдалося відродити плодоконсервний завод. Сьогодні на ньому працює 45 осіб. Підприємство виготовляє фруктове повидло, яке відправляє до Запоріжжя, Дніпропетровська, Донецька, Луганська та інших регіонів України. Нещодавно введено до ладу м'ясопереробний цех фірми «Апетит». У ньому виготовляють ковбасні вироби, різні копченості. Є невелика, на 12—13 працюючих, швейна фірма «Камелія». Ось, власне, і всі підприємства, які можуть наповнювати міський бюджет.

Окрім того, в Берестечку є середня школа, професійно-технічне училище, районна лікарня №2, психо-неврологічний інтернат, споживче товариство, комунгосп, лісництво, професійна пожежна команда, відділення «ПриватБанку» і Ощадбанку, бібліотека, Будинок культури, Будинок школяра.

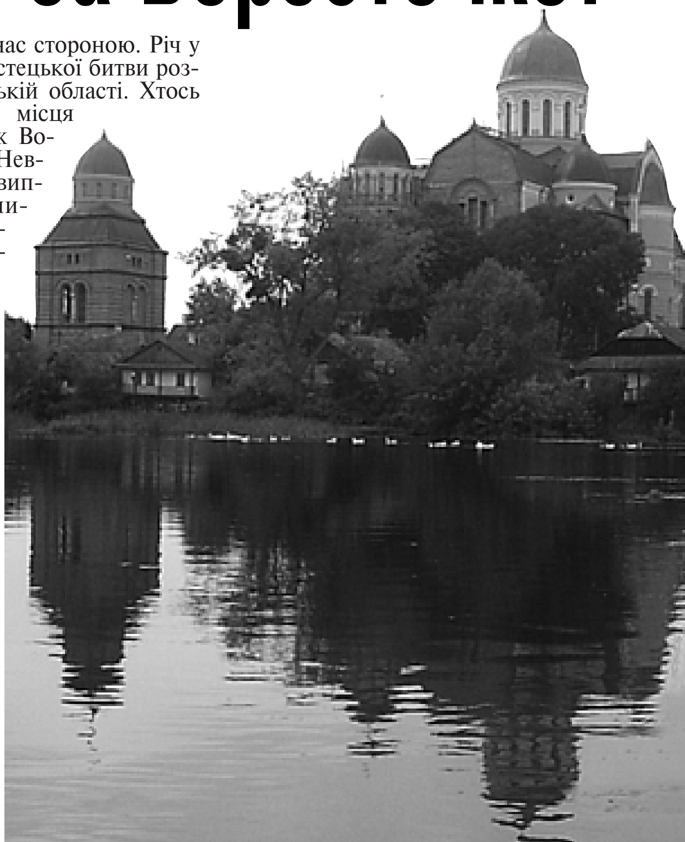
Дещо рятує місто вигідне розташування. Адже поблизу Берестечка сходяться кордони одразу трьох областей: Волинської, Рівненської, Львівської. Тут ціле мережево шляхів. Завдяки цьому місто здавна є торговим центром округи. Тут працює 34 приватні магазини, бари та кафе, а також два гастрономи і два кафе споживчого товариства. Щосуботи гомонить велелюдним один із найпопулярніших на Волині ринок. І все ж робочих місць у Берестечку катастрофічно бракує. Тож молодь після закінчення школи змушена залишати рідне місто. В районному центрі зайнятості зареєстровано 27 безробітних. А фактично їх значно більше. Майже сотня мешканців перебувають на заробітках за кордоном.

Меморіальний комплекс «Козацькі могили» розташований уже на території сусідньої Рівненщини.

Тож як вижити Берестечку? Що слід зробити, щоб відкрити перед ним перспективу розвитку? Проблеми, які постійно хвилюють міського голову Миколу Шотіка.

— Берестечко — одне з найменших за кількістю населення міст України. За цим показником ми обігнали лише містечко Угнів, що на Львівщині. Попри це, Берестечко відоме в державі, — не без гордості зауважує Микола Олексійович. — Однак слава героїв-козаків обходить нас стороною. Річ у тому, що саме поле Берестецької битви розташоване вже в Рівненській області. Хтось ніби навмисно поділив місця нашої бойової слави між Волинню і Рівненщиною. Невже хоч зараз не можна виправити цю несправедливість і об'єднати Берестечко з довколишніми селами —Пляшева, Острів — у єдину адміністративну одиницю? Адже в нашому місті є чимало архітектурних пам'яток, пов'язаних із відомою битвою. Це, зокрема, Свято-Троїцький костел, збудований поляками у XVII столітті на честь перемоги під Берестечком. Православний Свято-Троїцький собор, зведений на початку минулого століття на честь подвигу козацько-селянського війська. Після завершення розпочатої у 2000 році реконструкції він стане одним із найбільших в Україні. З цією знаменною подією пов'язано і храм XVIII ст. у сусідньому з Берестечком селі Кутрів. Є й інші пам'ятки минувшини: каплиця Святої Теклі (XVII ст.), кам'яний стовп на могилі князя Пронського (XVI ст.). Від центру Берестечка до колишнього княжого міста (нині села) Перемиль з його давнім городищем лише п'ять кілометрів. Тож містечко приречене стати туристичним центром.

Такий вигляд має Святотроїцький собор з боку річки Стир.

— Щоб привернути сюди мандрівників, — продовжує Микола Шотік, — потрібно зробити місто привабливим, благоустроїти його. Коштів для цього в нашому бюджеті немає. Без допомоги Луцька і Києва тут не обійтися. Хоч дещо намагаємося зробити і самі.

Разом з Миколою Шотіком йдемо містечком. Попри все воно і нині вабить око своєю оригінальністю. Стоять навпроти один одного православний собор і католицький костел, збудовані на честь доблесті двох військ: козацького і королівського. Православний храм вражає око пишнотою оновлених форм. Після реконструкції він став удвічі вищий. Головний купол сягає висоти понад 50 метрів. Сяючий золотом хрест на ньому в погожу погоду видно за десять кілометрів. Приємно відзначити, що досить активно ведуться роботи із зовнішнього оздоблення собору. Тильна його частина милує око свіжістю щойно пофарбованих стін. Якщо роботи вестимуться так активно, то цілком реально, що вже на наступне храмове свято Святої Трійці прочан зустріне повністю оновлений зовні собор.

У невеликому сквері поблизу собору пам'ятник Богдану Хмельницькому, навпроти нього — погруддя Тарасу Шевченку. Обидва тут не випадково. Гетьман у 1651 році привів своє військо під Берестечко, боронячи волю України, Кобзар — оспівав у своїх творах подвиг лицарів Берестечка. Ідилію порушує невідреставрований костел. Кілька разів починали роботи, однак жодного разу не доводили до пуття. Добре, що хоч спромоглися накрити зверху бляхою. А ця культова споруда могла б прикрасити центр містечка. Навіює смуток і споруда закритого кінотеатру. Його приміщення давно потребує капітального ремонту.

Менше як за сотню метрів від собору — Стир. Вода тут у ньому кришталево чиста. Важко повірити, що у наш час ще бувають такі річки. Мешканці Луцька, через який теж тече Стир, можуть лише позаздрити. Дивуються його прозорості й численні гості Берестечка, насамперед зарубіжні. Тож добре облаштовані купальні містечку теж би не завадили. Слів немає, край цей просто створений для туризму, в тому числі й так званого зеленого.

Погоджуючся з Миколою Шотіком, що без підтримки держави Берестечку не піднятися з колін. У ньому не потрібно будувати великих заводів, фабрик. Майбутнє містечка, на думку його голови, у розвитку мистецьких промислів, цехів з виробництва сувенірної продукції, підприємств з обслуговування туристів. Свою підтримку в пожвавленні екскурсійної діяльності має надати також туристична адміністрація України.

Берестечко повинне стати місцем паломництва усіх українців, хоч би де вони жили. Битву за Берестечко ми все ж мусимо виграти.

Микола ЯКИМЕНКО.
Фото автора.

На Майдан — писати новий закон...

■ **ТЕМА**

У ЗМІ з'явилося повідомлення: Комітет революціонерів Майдану 22 листопада скличе народне віче, яке вимагатиме від Президента скасувати «шахрайську» політреформу, що є найголовнішим завданням цих борців за свободу. Заявлено, що в акції візьмуть участь начебто 10 тисяч учасників помаранчевої революції.

Член фракції «Наша Україна» Давид Жванія теж пропонує зібрати Майдан — «конституційний», щоб написати на ньому... Основний Закон. Зібрання має бути «не помаранчевого кольору, а загальнонародного синьо-жовтого, бо криза в країні вже набагато глибша, ніж була до Майдану, до президентських виборів, і вона може стати для України просто загрозливою», пише він у «Дзеркалі тижня». Жванія вважає: «Новий Майдан повинен розв'язати основну проблему, яка назріла: для того, щоб ми кудись інтегрувалися, кудись ішли, а не тупцювали на місці, як зараз». І на цей Майдан, переконаний він, прийдуть усі — і «знизу», і «зверху».

Рада пропрезидентської партії «Наша Україна» вирішила ініціювати чи то поліпшення, чи то вдосконалення політреформи, яка змінила форму правління в країні з президентсько-парламентської на парламентсько-президентську. Що, власне, зводиться до того самого, про що заявляють її симпатики чи недавні однодумці, які вже залишили лави «НУ».

Прихильники такого кроку вимагають також дострокових парламентських виборів, що, на їхню думку, начебто встановить у суспільстві рівновагу та стабільність. І знову кличуть на Майдан «низи» й «верхи», не сумніваючись, що ті прийдуть...

Що за пошесть у нас: політики, зайнявши владний Олімп, щоразу прагнуть нової Конституції — для себе? Останнім часом намагаються писати її неодмінно на Майдані, а дехто цілком серйозно запевняє, що «революція триває». Одне слово, «Нет у революции начала, нет у революции конца». А ще вони пропонують суто українське ноу-хау: не задовольняють результати виборів — геть їх, проведемо нові...

Ніхто не заперечує, що документ, ухвалений під час політичної кризи 2004 року, має низку недоліків, які потрібно усувати — прискіпливо, враховуючи досвід минулого і перспективи майбутнього. З тим, щоб демократія в Україні розвивалася і не залишила жодного шансу для охочих одноосібно правити в «хаті», забезпечила незалежність трьом гілкам влади, надала більше можливостей місцевим громадам.

Але хіба про це нині дбають прихильники «скасування, вдосконалення, реформування» політреформи? Прикриваючись цією словесною ширмою, вони передовсім щосили намагаються потягнути «ковдру» повноважень на себе. Відгородившись парканами власних маєтків і тонованим склом дорогих авто від тих самих «маленьких українців», можновладці й не переймаються, що провалили програми, які на листопадових майданах обіцяли спрямувати на зміни в суспільстві, модернізацію політики та економіки, боротьбу з корупцією. Нашим головним «революціонерам» не до проблем державних, бо в них точиться власна боротьба — міжусобна: хто вхопить шмат жирніший...

Нині вони знову кличуть на майдани «вільну українську націю, котра виборола свободу». Вочевидь не всі апетити задовольнили...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Три проби води,

або Чи завжди вона добра

Не таємниця, що городяни нерідко остерігаються вживати сиру воду з крана. Відлякує не тільки специфічний запах хлорки, а й застереження деяких фахівців: під час хлорування залишаються канцерогенні сполуки, які, з'ясовується, впливають також на чоловічу потенцію та дітородну функцію. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, 80 відсотків хвороб спричиняє питна вода низької якості. Ми приречені на вимирання?

Репродукція з журналу «СЕС».

1 «П'ю і вам раджу»

«Звідки ви берете воду?» — запитала досвідчена лікарка маму дітей-пацієнтів. У її малюків хвора підшлункова: ні дієти, ні ліки не допомогли. «З крана!» — відповіла жінка. Лікар виписала «рецепт»: готувати їжу на джерельній. На щастя, поблизу багатоповерхівки — криничка, і діти одужали. Вони виросли й самі навіть кота не напувають з водогону... Узятий з життя факт очевидний: дитячий організм не сприйняв водопровідного напою.

Після домашнього експерименту з відстоювання рідини з-під крана чимало киян знаходять у посудині іржавий осад, піщинки... «Облагороджуючи» жеківську воду, пропускають її через фільтри, додають до неї коагулянти. Або вирушають до бюветів чи по пляшковану до супермаркетів. Тим часом головний державний санітарний лікар України Сергій Бережнов оптимістично запевняє: «Я не користуюсь жодними фільтрами, вживаю водопровідну, бо в Києві вона досить безпечна, принаймні краща, ніж будь-де в країні». Мовляв, п'ю і вам раджу. Тож киянам пощастило: для них — потужний водоканал, реконструйовані очисні споруди. А хлорування в ВАТ «АК «Київводоканал» вважають найефективнішим і найдешевшим методом обробки води. З 1996 року зі впровадженням тут новітніх технологій у ній значно зменшився вміст хлору, а отже, і хлорорганічних сполук. Нині на підприємстві запроваджують ноу-хау — обеззараження з безхлорним ефектом. Технологія як цікава, так і дорога. Та й науковці ще нічого не сказали про безпечність «нової» води.

— Проте повної альтернативи хлору для понад двомільйонного міста поки що немає, — аргументує головний технолог ВАТ «АК «Київводоканал» Інна Лавренчук. — Бо в чотирьох тисячах кілометрів труб 135-річного водогону потрібно залишати дезінфікат згідно з нормативними вимогами, щоб не розмножувалися хвороботворні бактерії. І саме хлор виявляє бактеріальну дію на всьому своєму шляху — від водозабору до споживача. А сучасні методи знезараження, що застосовуються в Європі, зокрема опромінення ультрафіолетом та озонування, які набули широкого розголосу, у наших умовах стають у нагоді лише в процесі обробки води, для поліпшення її органолептичних показників (прозорість, запах і смак). Бо якщо обмежитися тільки цими технологіями, то, запевняють фахівці, ідеально очищена вода все одно потім забрудниться в мережі. Радикальний вихід: будувати новий водогін зі спорудами, скажімо, як у Франції, наповненими активованим вугіллям. Тобто замінити геть усе, до останньої труби...

Ще один вдячний споживач жеківської води — заступник головного державного санітарного лікаря України Михайло Ситенко переконує, що у нас вода за більшістю показників краща, ніж в Європі, а деякі вимоги навіть жорсткіші. Це, за його словами, підтвердили і представники ВООЗ, які нещодавно брали участь у науково-практичній конференції з проблем питної води у Києві. Він порадив: чим перейматися хлоруванням води, краще вивчити проблему її збереження та обліку, адже питну використовують для технічних і побутових потреб. І закликав ставитися до водних ресурсів як до таких, що через діяльність людини не встигають відновлюватися.

Відповідно до Закону України «Про питну воду і питне водопостачання», контроль за тим, що ми п'ємо, здійснюється за державним стандартом. І послуговуються у нас стандартом, прийнятим ще... 1982 року. Відтоді стан екології вочевидь погіршився, зросла кількість бактеріальних збудників і небезпечних хімічних сполук. Однак у законі є рятівний підпункт: у кожному регіоні органи санепіднагляду мають право формувати власний перелік додаткових показників контролю за якістю. Якщо за старим держстандартом вода тестується за 28 показниками, то з 1988 року столичний санепіднагляд почав видавати свої приписи контролю вже за 84—86 показниками — зокрема, на вміст радіонуклідів чорнобильського походження (амириций і плутоній, радон, радій тощо), гельмінтів, солей важких металів, хлорорганічних сполук, поверхнево-активних речовин, вірусів, нафтопродуктів тощо.

Лише нині відповідні міністерства, відомства та академічні інститути виконали дві третини робіт зі створення нового національного стандарту на питну воду.

Зазирніть у трубу

Завідувач відділу гігієнічних проблем екології Київської міської санепідстанції Сергій Тимошенко згоден: усе, що застосовується для знезараження води, певною мірою впливає на організм. Однак запевняє: за концентрації залишків хлору 0,3—0,5 мгм/л споживач не матиме клопотів зі здоров'ям, що підтверджено довготривалими дослідженнями. Тим паче ці незначні рештки під час кип'ятіння або відстоювання виділяються у повітря. «Кажуть, трусять народ. Але якби ми не хлорували воду, то черевний тиф, холера та інші хвороби не забарилися б», — зауважив Сергій Миколайович. До слова, в Києві впродовж останніх 30 років не зареєстровано спалахів інфекційних захворювань, що їх спричинила б недоброякісна вода.

Сергій Тимошенко радить споживачам ліпше звертати увагу на стан водопровідної мережі (розрахованої на 25—30 років) у старих будинках, особливо в «хрущовках», «сталінках», зведених у 50—60 роках минулого століття. На виході зі зношених труб якість води змінюється, і її ніхто не контролює. А для самопорятунку рекомендує зранку воду спускати бодай протягом п'яти-десяти хвилин.

А якщо насправді всі так почнуть робити, що це буде за економія водних ресурсів і наших з вами грошей (у кого лічильник)! Та й доки ж доведеться так рятуватися —адже 50—70 відсотків труб вичерпали свій ресурс? Щоправда, в нинішньому бюджеті окремим рядком передбачені кошти на розвиток водопровідно-каналізаційного господарства. Навіть, кажуть, є певні зрушення, зокрема, на аварійних ділянках азбестоцементні труби замінюють на сталеві або поліетиленові. Якими темпами?

✓ В Україні середній показник відхилень якості питної води від санітарно-гігієнічних вимог за хімічними показниками становить 12,7 відсотка, в Києві — 0,4, за бактеріологічними показниками відповідно 4,6 та 1,1 відсотка.

✓ Централізоване водопостачання Києва забезпечується з Дніпра, Десни та артезіанського водогону, який включає 376 свердловин із підземних горизонтів ще тих часів, коли бігали динозаври. Щодоби мешканцям столиці подають 1 млн. 156 тис. 480 м куб. питної води.

Тухлі яйця з бювета...

2 Пенсіонерка Марія Степанівна хоч і мешкає у багатоповерхівці, але в приготуванні їжі цілком покладається на альтернативні джерела води. На щастя, у столиці 205 бюветів, тільки ось від одного, що поруч з домівкою, їй довелося відмовитися: вода часом відгонить... тухлими яйцями. Старенька не сприйняла бюветної з запашком.

Фахівці аргументують: джерельна може мати природний підвищений вміст сірководню, що відповідає нормативам. Санепідстанція регулярно відбирає воду для контролю з кожного бювета: влітку — щодекади, взимку — щомісяця. Багато хто думає, що в прозорій з підземних джерел менше ризику для здоров'я, одначе вона теж буває надмірно мінералізована, забруднена пестицидами, промисловими стоками. Тоді бювет закривають для очищення і додаткової підготовки. Лише 145 їх — на балансі «Київводоканалу», решту обслуговують неспеціалізовані організації. Вони мають контролювати воду, очищати і навіть охороняти її. Ви часто бачили охоронців біля бювета? А що тільки не роблять там наші громадяни: чепурять машини, напувають тварин, перуть одяг. Зазвичай санепідстанція змушена закривати 20—30 бюветів щороку на профілактику і промивання.

Агов, «зелені»!

3 Про дитинство Сергію нагадує мальовнича річечка, що живить Дніпро. З батьком він ходив ловити у прозорій, мов сльоза, воді неповоротких раків, яких тоді було безліч. Тепер уздовж берега шикуються котеджі. Власник одного з них регулярно міняє у своєму басейні воду (яку бере з річки), а перед тим ретельно оброблює його хімзасобами, які піною стікають, зрозуміло куди. Зникли раки. Не сприйняли води, «збагаченої» людиною з котеджу.

Понад 80 відсотків українців беруть воду з відкритих водойм, зокрема 35 мільйонів споживають її із Дніпра. На жаль, басейни майже всіх річок фахівці відносять до забруднених і навіть дуже... Переважно сполуками азоту, нафтопродуктами, фенолами, важкими металами. Санітарно-епідеміологічна служба дослідила півсотні водойм і жодна повністю не відповідала гігієнічним вимогам.

Чиста вода — турбота держави. Але не лише. Керівник інформаційного центру української екологічної асоціації «Зелений світ» Сергій Федоринчик констатує: діяльність її волонтерів — швидше виняток, ніж правило. Насправді громадським організаціям рідко вдається чогось досягти, бо хто їх слухає? Вони перетворюються на декорацію демократичної країни, а сила грошей і безпринципність беруть гору. «Що з того, що наші активісти проводять рейди, обстежують прибережні смуги, їх розорювання, вказують на неприпустиму забудову, розміщення різноманітних складів тощо? — каже він. — Адже Водний кодекс України, прийнятий 1996 року, порушується повсякчас. Але з різних інстанцій ми отримуємо лише відписки. Проблема — в екологічній політиці держави, де питання охорони довкілля не є пріоритетним».

Отже, треба самотужки поліпшувати якість води. Рятуйся, хто як може?

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

■ КОМЕНТАР

Стираємо пам'ять

Директор Українського інституту екології людини (громадська організація) Михайло КУРИК присвятив понад 10 років вивченню фізичних властивостей води, зокрема, її енергетики. Тож знає про неї все. Або майже все. Ось його коментар:

— Київський, а також харківський водогони, на мій погляд, одні з кращих. Вода в них добра, незважаючи на те, що хлорується. Але еволюційно людина пристосована пити проточну — з поверхневих джерел, яка бачить сонце. Нині в Україні її, екологічно чистої поверхневої, ніде вже немає. А постійне вживання водопровідної спричиняє різноманітні захворювання. Адже життєдайна волога несе інформаційну пам'ять, і якщо контактує з токсичними відходами, хімічними речовинами, то жоден фільтр її не очистить. Тож вода в міській квартирі, на мою думку, є гомеопатична отрута. Її категорично не рекомендував би споживати принаймні дітям і вагітним. Краще — талу. Під час заморожування інформаційна пам'ять крижаної стирається, і ми отримуємо нову — цілющу зі збалансованими характеристиками.

Можна щодня, готуючи в домашніх умовах, отримувати високоякісну природну сиру воду, надзвичайно важливу для функціонування усіх органів і систем. Для цього її потрібно пропустити через будь-який фільтр, довести до кипіння, охолодити, набрати в пластикову пляшку —і в морозильник. За 1,5 доби одержите готову, структуровану питну воду, яка зберігає властивості протягом 6—8 годин. З бюветів джерельна — різна, але все-таки більш-менш екологічна чиста, і пристосувати її до потреб організму можна знову-таки через заморожування. Газовані води користі не додають. На жаль, у нас ще відсутня культура зберігання і вживання живильної вологи. Чому б не навчити людей очищати її природними деінтоксикантами або отримувати фахову консультацію щодо якості води в усіх регіонах? Ось просте правило, якого, втім, мало хто дотримується: доросла людина щодня повинна випивати не менше 200 мл води, якомога більше наближеної до внутріклітинної (дитина залежно від віку — від 100—200 мл). Нині такою є саме тала. Інакше — порушення водного балансу спричиняє окостеніння — появи каменів у нирках, жовчному міхурі, розлади серцево-судинної та нервової систем тощо.

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ

А що споживаєте ви?

Анастасія МАСЛОВА, менеджер: «Тривалий час купую фасовану воду. З крана — смердюча, а після купання в ній свербить шкіра».

Андрій АНІН, підприємець: «Вмонтували стаціонарний фільтр — складну систему з очищенням сріблом вартістю 900 доларів».

Надія КУРИЛОВЕЦЬКА, журналіст: «Возимо з дачі або набираємо в бюветах, а з водогону використовуємо лише для технічних потреб».

Світлана ГОЛУБ, домогосподарка: «П'ємо переварену воду з артезіанської свердловини».

Людмила ГРАЧ-ОПАНАСЕНКО.

P. S. Придбала в магазині вітчизняний засіб для догляду за шкірою, а на ньому напис: «Нейтралізує негативний вплив хлорованої води»...

«Справа братів Скитських»

у дзеркалі сучасних реалій і судової реформи

Нещодавно автору цих рядків потрапили до рук спогади колишнього редактора «Полтавських губернських відомостей», а пізніше й «Полтавського вісника» Дмитра Іваненка — «Справа братів Скитських». Відомий полтавський журналіст доволі детально описує в них розслідування злочину, який сьогодні назвали б резонансним.

І в наш час, коли розмови про судову реформу підійшли до межі прийняття вже відповідних рішень, справа братів Скитських видається автору напрочуд повчальною й для наших правників та законодавців. З огляду на те, що, читаючи спогади Д. Іваненка, доходиш несподіваного висновку: судова система в царській Росії «місцями» була... демократичнішою і прозорішою, ніж у сучасній Україні, а ухвали тогочасних судів — зваженішими і вмотивованішими, ніж це інколи буває нині. Останнє певною мірою пояснюється й тим, що царська судова система не була «відділена від держави» формальною буквою закону, тому **рішення мали прийматися такі, які не порушували б спокою навіть в окремо взятому регіоні й були зрозумілими кожному: чому так, а не отак.**

...14 липня 1897 року у Полтаві було вбито секретаря духовної консисторії єпархіального управління Олександра Комарова. Варто зазначити, що функції цього органу тоді виходили далеко за рамки нинішніх уявлень про звичайну церковну канцелярію, адже консисторія «втручалася» й у справи світські (зокрема, реєстрація шлюбів і розлучень), мала вплив на культуру й освіту в губернії. Тож сам Комаров був помітною фігурою в Полтаві. Вольового й енергійного чиновника вважали типовим реформатором, він прославився винятковою ревністю до служби, нетерпимістю до консерваторів, до ледарства й недбалості підлеглих.

Тому коли його труп з удавкою на шиї знайшли неподалік місточка в кінці тодішньої вулиці Монастирської, головною причиною убивства публіка почала вважати помсту когось із ображених. На користь цього свідчив і той факт, що вбивство було мало схоже на пограбування — в кишені піджака секретаря консисторії залишився навіть... заряджений револьвер, якого Комаров завжди носив із собою. Втім, це означало ще й те, що на чоловіка напали зненацька й після короткої боротьби (у Комарова були зламані два ребра, окуляри й парасолька) задушили, а труп відтягли у найближчі кущі. Цікава деталь: після того, як труп Комарова було знайдено, **доктор Міхнов з асистентами тут, на місці, зробив розтин тіла, отож одразу всі, хто був поруч (й журналісти також), дізналися про справжню причину смерті.** Там слідчі пізніше знайшли недопиту пляшку горілки й залишки «Московської» ковбаси. Це означало, що вбивці (а їх, ймовірно, було двоє) добре знали маршрут Комарова, чекали його тут спеціально, а тому, побачивши, як той спускається з гори, не встигли навіть закінчити трапезу. Були й інші версії.

Однак, відкинувши всі інші версії, слідство спинилося на першій, що базувалася на причетності до вбивства братів Скитських — Петра й Степана — дрібних чиновників консисторії, в яких із самого початку не склалися стосунки з Комаровим, а Степану навіть загрожувало звільнення. «Звичайно, вони — хто ж іще!?» — якось дуже швидко з вуст в уста поширилася Полтавою ця «версія», й одним з перших підтвердив її над труною Комарова навіть єпископ Іларіон. За кілька днів Скитських арештували.

Не аналізуватимемо перебіг самого слідства, зауваживши лишень, що тодішні «пінкертони» були надто обмежені в пошуках доказової бази, оскільки, скажімо, про дактилоскопію (відбитки пальців) на той час іще нічого не знали. Отож здебільшого все грунтувалося на непрямих доказах — показаннях свідків тощо. Втім, поліція активно використовувала й заборонені «методи роботи», які й нині є в арсеналі сучасної міліції. Наприклад, **після арешту Скитських «розвели» по різних камерах і до Петра «підсадили» якогось п'яницю, а насправді «сексота», який мав вивідати в брата відомості, що цікавили поліцію.** Цей співкамерник вів з Петром довірливі бесіди, а потім повідомив, що, користуючись прихильністю одного з конвоїрів, може дістати... горілки й закуски. Пропозицію було прийнято, й наступної ночі «невідома рука передала у віконце вузлик з пляшкою горілки, ковбасою і хлібом». Новий товариш після чаркування запропонував Петрові навіть... написати листа братові, який невдовзі й потрапив прямо до рук... поліцейського пристава Червоненка — головного натхненника тієї «акції». Цим пізніше вдало скористався захист Скитських, якому в такий спосіб вдалося притиснути до стінки поліцію.

Перше судове засідання у справі відбулося 17 березня 1898 року. Пристрасті навколо цієї події сягли тоді апогею: за свідченнями Іваненка, коли Петра та Степана виводили з тюрми, тут зібрався величезний натовп людей, які, **співчуваючи братам, супроводжували їх вулицею Кобеляцькою до самого приміщення суду, паралізувавши рух однією з центральних вулиць міста (факт вражаючий для сучасних містечкових процесів, які викликають цікавість хіба що в журналістів).**

Особлива нарада судової палати була представлена старшим головою Харківської судової палати М. Красовським (голова), членами палати (Компанієць, Губерт, Юр'єв), а також «становими представниками», серед яких — проводир дворянства С. Бразоль, міський голова В. Трегубов, старшина Василівської волості М. Кудря. **Троє останніх виконували роль своєрідних «народних засідателів», оскільки вважалося, що місцева влада теж має нести відповідальність за все, що відбувається на «підвідомчій» території.**

Розгляд справи тривав чотири дні: засідання починалися об 11-й годині дня і тривало щоразу до пізнього вечора. Було допитано 77 свідків, дружину покійного, членів консисторії, священиків, поліцейських чиновників... До зали суду публіку пускали вільно, але, враховуючи надзвичайну цікавість до події, **бажаючим бути присутніми в суді видавали спеціальні квитки, отож їх власниками передусім ставали працівники судів і адвокати — вважалося, що вони не лише мають набувати таким чином досвіду, а й апріорі повинні «підстраховувати» суд від необдуманих рішень. Цікаво й те, що для представників преси не лише «забивали» спеціальні місця, а й для зручності роботи встановлювали спеціальний стіл.**

Зваживши всі «за» й «проти», судова палата виправдала Скитських, у місті був справжній фурор. Але вже 22 травня прокурор Давидов виніс протест щодо вироку. Далі справу розглядали в сенаті, де погодилися з тим, що «судова палата піддалася настроям суспільної думки» й справу передали на новий розгляд — тій само Харківській палаті, але із заслуховуванням уже не в Полтаві, а в Харкові. А Скитських у середині листопада знову взяли під варту. **У зв'язку з цим полтавська адвокатура вирішила «солідаризуватися», щоб забезпечити надійний захист братів. Для цього навіть відрядили до Петербурга й Москви присяжного повіреного Дмитрієва для «запрошення когось із світил столичної адвокатури».**

Харківський процес висвітлювала значно більша кількість журналістів, однак жодних проблем газетярі й цього разу не відчули. Цікаво, що «Полтавські губернські відомості» публікували щоденні звіти про перебіг процесу: за свідченням редактора Дмитра Іваненка, він передавав кореспонденції поїздом, і вже наступного ранку вони з'являлися в газеті. Апогеєм цього процесу стали свідчення Полтавського архієпископа Іларіона, який не скористався своїм правом «дати їх на місці» і спеціально приїхав до Харкова, щоб виступити в палаті. Свідчення владики завершили процес і після виступу прокурора близько другої години ночі(!) голова палати Чернявський зачитав вирок: «Винні!»

Цього разу вже захисники Скитських подали касаційну скаргу, і розгляд справи знову потрапив до сенату. Учасником цього процесу вкотре став і Дмитро Іваненко: газета продовжувала стежити за справою. Цікаво, що за тодішньою традицією на такі засідання **запрошували й студентів юридичного факультету університету та училища правознавства, які звільнялися від «планових занять», щоб «набиратися досвіду».** Судова палата сенату, зрештою, скасувала ухвалу Харківської палати і передала справу для нового розгляду в Київську палату.

Третій розгляд справи Київською палатою знову відбувався в Полтаві. Ажіотаж був неабиякий! «Свіжий розгляд» підігрівався й намірами суду провести слідчий експеримент — **відтворити всі події того трагічного дня «безпосередньо на місцевості». У зв'язку з цим засідання кілька разів переносили, щоб дочекатися нормальної погоди.** Такий день настав 28 травня 1899 року, коли судова палата разом з усіма учасниками процесу, супроводжувана небаченим натовпом та кінними поліцейськими, попрямувала до сумнозвісного містка, де майже два роки тому й знайшли тіло Комарова. Нині це видається досить незвичайним, а тоді **судова палата впродовж двох днів «відновлювала хід подій на місці»: виставляли свідків, які того дня, ніби то, бачили тут Скитських, судді, прокурори й журналісти ходили стежками кожного з них, фіксували час...**

27 травня суд виніс остаточний вердикт: братів Скитських знову виправдали «за недостатністю доказів». За свідченнями Іваненка, це був день, який надовго **запам'ятався полтавцям, як свято правосуддя: тисячний натовп жителів міста супроводжував захисника Скитських Карабчевського від суду до «Гранд-Отелю», де йому кілька разів доводилося виходити на балкон, щоб послухати бурхливі овації.**

... Так закінчилася «справа братів Скитських». Як це часто буває нині, її визнали «глухарем», і спроб повернутися до убивства Комарова більше не було. Степан Скитський пізніше служив «по акцизу» в Харкові, а Петро переїхав до Умані, де працював керуючим економії. Їхні адвокати — Карабчевський, Куликов і Зеленський — стали неабиякими знаменитостями. Однак пізніше сам Зеленський потрапив до тюрми за спробу отримати подвійну оплату за векселем, а, вийшовши на волю, захворів і помер (за заповітом йому поклали до труни вдячний лист братів Скитських за допомогу в організації їхнього захисту).

Убивць Комарова так і не знайшли. Та, за свідченням сучасників, **справа братів Скитських стала прикладом торжества правосуддя, отож вона є повчальною і в сучасних умовах — з огляду на цілу низку резонансних злочинів, розслідування яких вже тривалий час «затягується» й у нашій країні.** Адже понад як сто років тому навіть царський суд знайшов сміливість сказати, що «розкриття злочину не є можливим». І на цьому поставити крапку.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

P. S. ***Виділені жирним шрифтом місця — аналогії з тим, що варто було б пам'ятати нашим правникам і сьогодні.***

■ НІХТО НЕ ХОЧЕ ВОЮВАТИ

«Прошу дати відповідь...»

Листи, що надходять до рубрики «Ніхто не хоче воювати», свідчать про небайдужість суспільства до обговорюваної теми про те, чи можливе примирення вояків ОУН—УПА та ветеранів Радянської армії, котрі в роки Великої Вітчизняної війни були по різні боки барикад. А також представників наступних поколінь, які одних вважають зрадниками народу та братовбивцями, а інших — борцями за незалежність України та вимагають встановити нарешті справедливість. На жаль, не так багато наших дописувачів закликають до примирення.

Редакція продовжує дискусію і сподівається, що читачі не лише засуджуватимуть тих чи тих учасників далеких подій, а й, можливо, запропонують шляхи розв'язання цієї проблеми. Чекаємо ваших листів.

Боляче розчаровуватися

Скільки людей — стільки й думок, але я гадаю, що поки з голів не вивітриться радянська пропаганда, доти в Україні не шануватимуть патріотизм і національні інтереси. Ліві політичні партії до своїх назв додають слово «Україна». Але хіба це українці, якщо вони й досі пропагують на користь неіснуючих СРСР і КПРС?

Ще більше дивує позиція гаранта Конституції: мовчання і байдужість. Рік тому я вірив, що Президент Ющенко наведе лад у державі. Нині в цьому боляче розчаровуватися. І насамкінець. Треба негайно розсекретити архіви колишнього КДБ, щоб народ знав правду про минуле й не допустив його повторення. Мене ображає позиція лівих в Україні. Я — за заборону КПУ й таких партій, як вона.

Йосип БІЛОСКУРСЬКИЙ.

Херсонська область.

Зачепило за живе

Дискусія про можливість примирення вояків ОУН—УПА і ветеранів війни зворушила серце. І не лише моє. Мої бабуся і дідусь — ветерани війни теж палко сперечалися. Звісно, вони підтримують ветеранів Радянської армії.

Чи може бути по-іншому? Обидві сторони повинні розкаятися і вибачитися одне перед одним? Але мої прабатьки не бажають вибачатися за те, що врятували мільйони людей. Та я переконана, що вояки ОУН—УПА теж не готові вибачатися, бо їхні вороги завжди були СРСР і фашизм. Про це навіть у шкільній програмі зрозуміло пояснюється. А я вважаю, що ті, хто бажав примирення, — примирилися, а хто ні, то...

Прикро, але Україна за роки незалежності зірок з неба не хапала. Тому чимало людей хочуть назад до СРСР, щиро жалкуючи, що колись на референдумі сказали йому «ні!» Бо тоді жили нехай в оманливій, але стабільності, про що нині вже й не мріють. А за помилки треба платити, інколи, може, й завелику ціну.

А що ми, молоді, залишимо після себе, яку пам'ять? Але бодай усвідомлювати, що життям завдячуємо тим, хто боронив рідну землю, не так важливо, на чиєму боці, повинні...

Вікторія МУХОМОР, 17 років.

Черкаси.

У якій кузні кували нагороди?

Прихильники ОУН—УПА твердять, ніби саме члени цих угруповань виконали основну місію в боротьбі за незалежність України. Так, вони насправді вороже ставилися до комуністів, «москалів», лікарів, учителів, котрі приїхали працювати в Західну Україну. Чимало фахівців змушені були втекти від такої «гостинності» — щоб залишитися живими. Після закінчення війни я ще три роки служив у Радянській армії на Тернопільщині. Солдати самі заготовлювали дрова, збирали врожай на колишній панській землі. Я спілкувався з тамтешніми мешканцями. Й не всі вони підтримували вояків ОУН—УПА. Казали: «Пішов у ліс, щоб не потрапити на фронт». Або: «Пересидів у схронах, щоб не «дослужувати» на Уралі» тощо.

Але я про інше. Хай би мені ці вояки відповіли на кілька запитань. Приміром, яка держава забезпечувала їх уніформою, що надягають досі? Скільки комуністів чи «москалів» потрібно було знищити, щоб одержати нагороди, якими вони хизуються нині? Яка держава і в якій кузні їх викувала? Чому ці борці за незалежність, вимагаючи прирівняти їх до ветеранів війни, не згадують і не святкують у тих місцях, де вони «воювали» з фашистами?

Непрошений гість — гірший від татарина, каже народна мудрість. Кияни вчинили правильно, що не дозволили непрошеним гостям вільно відзначати своє свято в столиці України. Прошу дати відповідь на запитання на сторінках газети «Голос України», яку я постійно передплачую. Втім, певен, що мого листа не надрукують.

Федір САТІЄНКО.

Черкаська обл.

На полотні художника — краєвиди Савранщини

■ ЙОГО ПРОФЕСІЯ

У приватній розмові художник Геннадій Кім розповів, що останнім часом змінив кольорову гаму своїх картин із мінорної на мажорну. І вплинули на його творчий настрій — краєвиди Савранщини.

Мешкає він тут віднедавна — переїхав із Білявки, що під Одесою. А народився в Росії, в одному з районів Ростовської області. Зовнішність Геннадія видає коріння його родового древа — предки жили чи на корейських, чи на китайських землях. І достатньо було лише кілька років, щоб душа художника назавжди зріднилася із молодшою сестрою Південного Бугу — річкою Савранкою.

Довколишні ліси та луки у різні пори року змінюють свою красу, проте не втрачають привабливості. Природна ошатність Савранщини підняла душевний настрій художника, змінила ностальгічні нотки, котрі домінували у його творчості, на оптимістичні. Про це красномовно свідчать пейзажі, написані рукою митця на благодатній сільській місцевості. До слова, Геннадій впевнений: будь-який художник знайде тут для себе багато тем для творчості, а тому і висловив пропозицію запрошувати сюди митців для роботи.

Геннадій зацікавився історією краю. Одразу звернув увагу на кілька знаменних місць селища Саврань. Його привабила споруда колишньої гідроелектростанції. Будівництво міжколгоспної Савранської ГЕС на Південному Бузі було розпочато в 1947 році. А навесні 1950-го ГЕС, яка стала найпотужнішою міжколгоспною електростанцією в Україні в ті часи, дала струм. Спливло більше півстоліття. Пусткою «заселилося» приміщення, а вціліла дамба ще очікує на доброго господаря, котрий відновить колишню ГЕС. На картині Геннадія Кіма нема й натяку на прирученість гідроспоруди. Можливо, тонке відчуття художника вималювало її майбутню поліпшену долю...

Після низки мальовничих пейзажних полотен, у митця виник задум про написання циклу картин під загальною назвою «Мальовнича Україна: краєвиди Савранщини». Як він сам зізнався, не очікував на таку легкість виконання роботи. Будинок культури, що в центрі селища, з першої спроби зручно «оселився» на полотні під розлогими соснами. Надвечірнє лагідне сонце зігріває його своїм промінням, що додає картині умиротворення. Так і хочеться читати вірші Пушкіна, Сосюри, Вінграновського... Упродовж літа художник випестував більше десятка картин. І кожна — неповторна.

Фото Ігоря ПОПИКА.

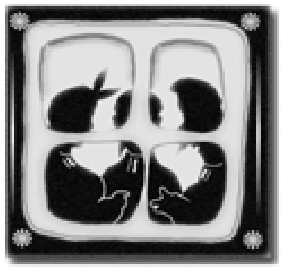
Минулого року, взимку, в місцевому історико-краєзнавчому музеї відбулася персональна виставка картин Геннадія Кіма. Але це була не перша виставка майстра. В Одесі, Іллічівську, Біляївцях відвідувачі також мали змогу пройматися то прохолодою засніжених гір, то ледь вловимим запахом золотаво-стиглого соняшника. Окрім цього, роботи Геннадія знають і у Франції, адже він брав участь у виставці-аукціоні, що проходила в Парижі.

Творчий потенціал художника зростає. Нині йдуть пошуки можливостей підготовки та відкриття персональної виставки Геннадія Кіма у Києві. Він радий з того, що зможе в столиці України не лише показати широкому загалу свій живопис, а й посередництвом картин, так би мовити, заочно, познайомити глядача із чудовою природою Савранського району, що на півночі Одеської області і є своєрідною візитною карткою для тих, хто з півночі по Київській трасі подорожує до «перлини» біля Чорного моря.

Тетяна СТОРЧАК.

Саврань Саранського району Одеської області.

На знімку: художник Геннадій Кім пише картину.

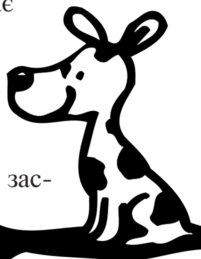
Гарбуз-велетень

Гарбуз вагою близько шістдесяти кілограмів виріс на городі подружжя Віктора та Інни Старушкевичів із селища Млинів. Як запевняють господарі, велетня нічим не підживлювали, а посадили лише для того, аби заповнити місце на межі. Та й навколо гарбуза-«рекордсмена» цілком звичайні за розміром овочі. Сусіди Старушкевичів, милуючись гарбузом, цікавляться, чи наступного року селекційно проявиться надмірна гарбузова вага. Тож кожен хоче одержати від Старушкевичів бодай кілька елітних насінин для проведення експерименту на своїх городах.

Млинів.

Подвір'я розмінував... собака

Віднедавна Ярослав Целюх, мешканець села Онишківці Дубенського району, як заохочення підкидає своєму Шарику зайву кісточку. Пес це справді заслужив, бо... розмінував подвір'я. Шарик нюхом відчув, що біля його будки на глибині щось таїться, а тому почав в одному місці вриватися в землю: що не день, то все глибше і глибше. Господарі помітили дивну поведінку зазвичай спокійного Шарика. Але коли придивилися до предмета, виритого ним, жахнулися. З-під землі стирчала боєголовка снаряда часів Великої Вітчизняної війни. Господарі повідомили про небезпечну знахідку до правоохоронних органів. Невдовзі прибули сапери і знешкодили снаряд.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

Шість міфів про їжу

■ ВІДКРИТТЯ

Міф 1. Харчування має бути роздільне.

Набір ферментів, що виробляють шлунок і підшлункова залоза, дає змогу одночасно перетравлювати білки, жири і вуглеводи. Щоправда, якщо з допомогою фахівця підбирати продукти, можна скоротити загальну калорійність раціону.

Міф 2. Якщо дивитися телевізор під час їди, їжа не засвоїться

З точністю до навпаки. Французькі дієтологи запевняють, що їжа в тих, хто під час їди дивиться телевізор, засвоюється навіть краще, ніж у тих, хто просто їсть за обіднім столом. І річ у тім, що «телемани» під час перегляду нікуди не квапляться. Вони повільно пережовують їжу, в результаті чого вона добре просочується травними соками.

Міф 3. Чим менше жирного, тим менше ймовірність погладшати

Жири необхідні організму. Без них неможливий правильний обмін речовин, не засвоюються деякі вітаміни і швидко старіє шкіра. Тому зовсім відмовлятися від олії, ковбаси, майонезу не слід. Їжте все, але в міру.

Міф 4. Сіль і цукор — біла смерть

Так часто любили повторювати наші бабусі й дідусі. А насправді все дуже індивідуально. Хтось їсть дуже солоний суп і п'є чай без цукру (чи навпаки — з п'ятьма ложками), інші недосолюють страви. Тому, якщо вам бракує в організмі солодкого чи солоного, їжте тістечка, солить супи — головне, щоб на користь.

Міф 5. Вода виводить шлаки

По-перше, лікарі дотепер не можуть визначити, що саме мається на увазі під словом «шлаки». Може, всі токсичні речовини, що виводяться з організму? Але ж швидкість їх виведення не залежить від кількості випитої рідини. Отож щодо шлаків — питання спірне. А ось завдяки 1,5—2 літрам води на день будуть менше з'являтися камені в нирках і знизиться ймовірність запорів.

Міф 6. Тортик і фрукти — тільки на десерт!

І це не зовсім правильно. Після ситного обіду (і просто обіду) шлунок має трохи відпочити, тому що солодке буде погано засвоюватися. Але якщо перед їдою з'їсти хоч одну цукерку — прискориться насичення крові глюкозою. А у вас зменшиться відчуття голоду, і ви самі себе убережете від переїдання.

Надіслав ***Станіслав БАЙДУК.***

Дніпропетровськ.

Погомонимо біля «вареника»

Відкритий у вересні жартівливо-оптимістичний пам'ятний знак «Козак Мамай і пан Вареник-Півмісяць» став у Черкасах місцем побачень і дружніх зустрічей. Його автори — скульптор Іван Фізер та директор готельно-туристичного комплексу «Росава» Микола Петренко. Натхненні успіхом, шанувальники улюбленої національної страви готуються нині до рекорду — приготування найбільшого в Україні, (а, може, й у світі!) вареника.

Фото Сергія КАНДИЧА.

На знімку: власному кореспонденту «Голосу України» у Черкаській області Лідії Титаренко випала честь відкривати керамічну скульптуру, яка прикрасила куточок відпочинку міста.

Перша репетиція майбутнього рекорду вже відбулася. У 200-літровому казані черкаські кухарі зварили вареник вагою понад 70 кілограмів. Для начинки використали 30 кілограмів картоплі та 15 потрібки. Тепер через пресу запрошують представників Книги рекордів України на офіційну реєстрацію кулінарного досягнення і «возвеличення» пухкого і смачного «пана Вареника».

Зореслава ЗОРИК.

Черкаси.

■ ПОБАЧЕНЕ В ДОРОЗІ

Триповерховий холодильник

Пам'ятка архітектури XVIII століття — палац польських шляхтичів Четвертинських-Ярошинських у селі Антопіль Томашпільського району на Вінниччині — дотепер вражає своєю красою (нині тут будинок-інтернат). Такими само добротними є господарські будівлі, що розташовані поруч. В одній із них колишні господарі обладнали холодильник. Невеликий одноповерховий будинок, як з'ясувалося, має аж три підземні поверхи. У стінах видно заглиблення, де зберігався лід. Такий холодильник використовувався за спеціально продуманою системою.

Директор будинку-інтернату Анатолій Присяжнюк провів нас підземними поверхами. Не можна було не звернути увагу на надійність будівлі — скільки часу минуло, а вона не зруйнувалася. Незважаючи на те, що споруджували її вручну і, зрозуміло, без використання залізобетону.

Справний господар Присяжнюк продовжує використовувати її за призначенням. «Щоправда, лід ми не заготовляємо, — каже він, — але температурний режим у підземних поверхах дає можливість навіть у спекотні дні літа надійно зберігати овочеві консерви, соління та інші продукти харчування». Будинок-інтернат має своє підсобне господарство, овочі переробляють у власному консервному міні-цеху. Тому запасають продукції стільки, що навіть продають її іншим закладам інтернатного типу.

За виручені кошти відремонтували приміщення палацу. Сто тисяч гривень залучили для цього торік. Держава не виділила жодної гривні. Хоча, нагадаємо, палац є пам'яткою архітектури. Саме тому директор постійно отримує приписи від тих, хто опікується будівлями з таким статусом. Керівнику нагадують про заборону ведення будь-яких робіт. «Самі нічого не роблять і нам не дають можливості підтримувати приміщення. Але ж воно тоді просто завалиться...»

Антопільський палац відбудовано, можливо, не так, як це зробили б професійні реставратори, зате споруда знову надійно служить людям. Дехто, щоправда, дорікає директору ще з одного приводу. Мовляв, варто б змінити оранжевий колір віконних рам. Присяжнюк на те спокійно відповідає: «Дайте фарбу, і я виконаю будь-яку вашу забаганку...» А на подвір'ї вабить зір мармурова скульптура. Це — єдина скульптурна робота, яку повернув палацу хтось із селян. Де решта прикрас палацу, не знає ніхто. Скільки разів Присяжнюк не звертався до земляків, ніхто не відгукнувся на прохання повернути винесене колись майно. Схоже, його вже й нема: хтось продав, а хтось розбив... Ген скільки часу минуло після Жовтневої революції! Саме тоді, кажуть, з палацу винесли все, що можна було винести.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Національній Гідрометеослужбі — 85!

За даними Всесвітньої метеорологічної організації (ВМО) близько 90 відсотків усіх природних стихійних лих, від яких потерпає людство, мають гідрометеорологічне походження. Від них лише протягом 1992—2001 років у світі загинуло понад 620000 людей. А загальні економічні збитки становили майже 500 мільярдів доларів США.

Ці та інші дані наводилися на урочистостях з нагоди 85-річчя Державної гідрометеорологічної служби України, яке відзначалося 19 листопада. Наголошувалося на важливості вчасного попередження про наближення стихійних лих — цунамі, повені тощо, що дасть змогу вжити попереджувальні заходи, зменшити збитки і втрати.

Утім, зазначалося, на території України перші інструментальні метеорологічні спостереження розпочалися ще 1771 року. А систематичні, за погодою, режимом Дніпра біля Києва, наприкінці XVIII століття почав проводити видатний громадський діяч і вчений Максим Берлінський. До 1914 року на території України майже в кожній губернії існували свої мережі гідрометеоспостережень, які фінансувалися за рахунок їхніх бюджетів.

Декретом Народних Комісарів від 19 листопада 1921 року всі вони були об'єднані в єдину українську метеорологічну службу Укрмет. Нині Гідрометеорологічна служба України — це розгалужена, наукоємна галузь. Вона має понад 1000 пунктів спостережень за станом атмосфери і водних об'єктів, ґрунтів, на яких використовується більш як 22 тисячі засобів вимірювальної техніки. Щороку організації служби складають та доводять до споживачів близько 270 тисяч прогнозів.

За всі роки існування Гідрометеослужба зазнала багатьох реорганізацій і підпорядкувань. Нині вона входить до складу МНС України. Керівники служби сподіваються, що, можливо, це міністерство надасть істотну допомогу в технічному переоснащенні обладнання, багато з якого відпрацювало не один нормативний термін.

З нагоди ювілейної дати було відзначено багато працівників служби. **Голова ДГМС В'ячеслав ЛИПИНСЬКИЙ** вручив нагрудний знак до звання «Почесний працівник Гідрометслужби України» і **техніку-метеорологу Зінаїді КОРДИК (на знімку)**, яка, до речі, уранці 26 квітня 1986 року перша передала дані про значне підвищення радіаційного фону в районі Чорнобиля...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

У Криму житимуть, як робінзони

Перше екоселище в Криму з'явилося біля села Доброго Сімферопольського району. Першопоселенці вже й назву своєму мальовничому оберегу придумали — Світле. Його мешканці відмовилися від переваг цивілізації: мобільних телефонів, телевізорів, комп'ютерів, машин, комфортних квартир.

Екопоселенці живуть на 100 гектарах екологічно чистого мальовничого передгір'я нижнього плато Чатир-Дагу, які вони взяли в аренду на 49 років. Вони мешкають у досить теплих будинках із саману і соломи, збудованих за технологією предків, їдять овочі, фрукти та інші продукти, вирощені власноруч. Обходяться без електрики, готують їжу та гріють воду «буржуйками», рідше — на балонному газі, дещо купують у сусідньому сільському магазинчику.

Жодного дискомфорту, зокрема, й морозів, не бояться: мовляв, «скільки тієї зими в Криму». Хоча завбачливо запаслися дровами. Кожному неофіту-природолюбу, який сповідує відмову від благ цивілізації і забагне життя в повній гармонії з ще не зіпсованим острівцем довкілля, виділяють півтора гектари ще ніколи не ораного узгір'я з цілющим духмяним повітрям і травами.

Наш кореспондент побував у Світлому і поспілкувався з кількома його мешканцями. Так ось Світлана Протасова приїхала сюди першою ще три роки тому з кішкою Мотрею і собакою Люською, сповідує принципи спартанського життя, п'є лише джерельну гірську воду. Вона вважає: все, що ти робиш у житті, має дарувати тобі й оточуючим лише добро і радість.

А Павло Щербаков з родиною полишив Ялту півтора роки тому. Там він мав солідний бізнес, заможне життя. За частину коштів від проданого бізнесу купив тут ділянку. За цей час власними (вже давно мозолястими) руками звів на диво функціональний і затишний дім, самотужки викопав колодязь, посадив більше сотні родючих плодових дерев, завів пасіку.

Заради Світлого їдуть навіть із столиці. Наприклад, Ольга — дипломований психолог, торік полишила Київ і умовила друзів допомогти їй спорудити екодім з піччю саме серед найчистішого довкілля, яке вважає своїм щасливо обраним сакральним місцем. Тепер Ольга радіє постійній «м'язовій втомі» від виснажливої праці на землі, нинішньому просвітленому та піднесеному стану душі, кожному дню наодинці з природою і її біоритмами, тому що «сама себе перенесла подалі від надто агресивного столичного інформаційного поля й забрудненого за абсолютно всіма можливими параметрами мегаполісу». Уже до нового року тут буде більше десятка будинків.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) своєю постановою від 07.11.06 р. у справі за № 5/99-Б-06 визнав банкрутом ЗАТ «Агропромислове об'єднання «Львівське» (74331, Херсонська обл., Бериславський р-он, с. Львове, вул. Радгоспна, 30, код ЄДРПОУ - 24114719) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Павлюка С. М. (ліцензія серії АБ № 271647 від 16.01.06 р., адреса - 74900, м. Нова Каховка, вул. Щорса, 22/9). Тел. (05549) 7-71-09.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі № 27/230Б постановою від 14.11.2006 р. Товариство з обмеженою відповідальністю ПО «Укрпромконтракт» м. Донецьк, ЄДРПОУ 34054090 (місцезнаходження: 83007, м. Донецьк, вул. Жмури, 1, 202,304, р/р 260091472 в ВАТ КБ «Промеконбанк» м. Донецьк, МФО 334992) визнане банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Мілонова Ростислава Юрійовича (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 159/26, ліцензія № 158275).

Кредиторські вимоги розглядаються протягом одного місяця.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі №27/229Б постановою від 14.11.2006 р. Приватне підприємство «Донбас», ЄДРПОУ 32926911 (місцезнаходження: 83025, м. Донецьк, Кіровський р-н, вул. Петровського, 74, р/р 26004301002548 в ДФ АКБ «Мрія» м. Донецьк, МФО 335571) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Мілонова Ростислава Юрійовича (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 159/26, ліцензія №158275).

Кредиторські вимоги розглядаються протягом одного місяця.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) ухвалою від 11.10.2006 р. по справі № 5/5/294 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Державного малого підприємства Запорізьке спеціалізоване будівельно-монтажне управління «Будівельник» (69000, м. Запоріжжя, пр. Леніна 91; код ЄДРПОУ 00451033, р/р 26003301290407 в АКБ «Національний кредит», МФО 313775).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Серебряков О. В.: 69035, м. Запоріжжя. пр. Маяковського, буд. 11, тел. 8(0612) 34-73-14, 8 (0612) 33-33-82. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) постановою від 18.05.2006 року по справі № 3/92 «Б» визнав банкрутом Приватне підприємство «Прогрес» (с. Нові Озеряни, Брусилівського району, Житомирської області), код ЄДРПОУ 03746332, р/р № 260091584 в ОД АППБ «Аваль м. Житомира, МФО 311528 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Данилюка Сергія Борисовича, ліцензія АА № 783067 від 14.04.2004 року, телефон для довідок (04130) 4-31-39.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 02.11.2006 р. по справі № 15/667-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Ютона» (01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 19/33-А, код ЄДРПОУ 32386697) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Беліка Сергія Пилиповича (ліцензія серії АА № 719888 від 10.03.2004 р., поштова адреса: 51914, м. Дніпродзержинськ, а/с 396, тел. 8-0569-50-57-87).

Оголошення про заміщення вакантних посад державних службовців

Державне управління справами оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державних службовців:

1 начальник управління;
2 заступник начальника управління;
3 завідувач відділу;
4 завідувач сектору (на конкурсній основі);
5 головний консультант (на конкурсні основі);
6 старший консультант (на конкурсній основі).

Вимоги до кандидатів:

громадянство України;

вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційний рівнем спеціаліст або магістр, знання Конституції та законів України, актів Президента України відповідної сфери управління, інших нормативно-правових актів, порядку підготовки та опрацювання проектів законів, актів Президента України та інших нормативно-правових актів, основ державної політики у відповідній сфері, нормотворчої техніки, ділового етикету; вільне володіння державною мовою;

уміння працювати на комп'ютері, вільне володіння технічними засобами (ксерокс, сканер, факс);

стаж роботи:

для посад п. п. 1-3 - за професіями керівників нижчого рівня - не менше 5 років;

для посад п. п. 4-6 - на посадах спеціаліста - не мене 3 років або за фахом в інших сферах управління - не менше 5 років.

До заяви додаються документи:

Особова картка (форма № П-2ДС), копії документів про освіту, копія паспорта, копія військового квитка, декларація про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан щодо себе та членів своєї сім'ї.

Документи приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01220, м. Київ, вул. Банкова, 11.

Довідки про умови конкурсу за телефонами: 255-63-92, 255-63-49.

Конкурсна комісія

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановами визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру по справам: від 30.10.2006 р. №24/920-б ТОВ «Пріор-К» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 34, кв. 131, код 19022719), від 01.11.2006р. №24/700-б ЗАТ «Укргазнафтотехінвест» (04074, м. Київ, вул. Шахтарська, 4, код 30183784), №24/701-б ДП по реконструкції, будівництву та матеріальному забезпеченню «Рембудпостач» (04080, м. Київ, вул. Новокостянтинівська, 4-а, код 30730063), від 14.11.2006 р. №23/537-б ТОВ «Пронта Сервіс» (04073, м. Київ, вул. Лугова, 16, код 32347019), від 17.04.2006 р. №23/130-б ТОВ «Українська Земля» (04114, м. Київ пров. Макіївський, 1, код 32307573), від 12.10.2006 р. №43/647 ПП «Центр рекламних послуг» (04210, м. Київ, пл. Дружби народів, 1, кв. 39, код 25393360), №43/648 ТОВ «Октава 96» (04212, м. Київ, вул. Тимошенка, 2-к, код 24578904), №43/749 ТОВ «Кроун» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 23-а, код 23155478) №43/651 ТОВ «Спарта-2000» (04201, м. Київ, Мінське Шосе, 4, код 30374538), №43/650 ТОВ «Прайм Бізнес-системи» (04210, м. Київ, вул. Мате Залки, 3, код 25394980), №15/599-б ТОВ «НВКЦ «Ілві» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 23-а, код 20044531), 15/597-б ТОВ «Євро-Фарм-1» (04073, м. Київ, пр-т Червоних Козаків, 6, код 31119715), від 01.11.2006 р. №23/490-б ТОВ «Марті-Міра» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 14-г, код 32663440), від 25.10.2006 р. №43/738 ТОВ «Артекс» (04210, м. Київ, вул. Мате Залки, 4, кв. 148, код 23501940), №43/737 ПП «Ланна Люкс» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 26, код 31287661), №43/736 ПП «Леком» (04080, м. Київ, вул. Фрунзе, код 30730147), №43/740 ТОВ «Парус Галс» (04114, м. Київ, вул. Автозаводська, 78, код 33399980), №43/739 ПП «Аттіс» (04073, м. Київ, пр-т Червоних Козаків, 8, код 30683129), №43/741 ПП «Давос 77» (04201, м. Київ, вул. П. Панча, 1, кв. 84, код 30045187), від 26.10.2006 р. №15/893-б ТОВ «Стандарттехпостач» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 14-г, код 32247504), №15/892-б ДП «Газімпекс» (04214, м. Київ, пр-т Оболонський, 40, кв. 114, код 31486855).

Ліквідатором банкрутів призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ №271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Ухвалою від 12.09.2006 р. №43/646 суд порушив провадження у справі про банкрутство Суб'єкта господарської діяльності - фізичної особи Коптєлова В. О. (04211, м. Київ, вул. Лайоша Гавро, 24, кв. 57, код 2381216237).

Розпорядником майна підприємства призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ №271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Постановою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 18 вересня 2006 р. у справі №Б-50/131-06 приватне підприємство ПП «Сінтез» (код ЄДРПОУ 22663362), зареєстроване виконкомом Ізюмської міської ради Харківської області, про що 20.08.1991 р. зроблений запис у журналі реєстраційних справ за №14741200000000236 за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Соборна, буд. 58, кв. 94, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів та інші звернення осіб приймаються ліквідатором боржника Волкобой Н. І. протягом місяця за адресою: 64300, Харківська область, м. Ізюм, вул. Соборона, буд.58, кв. 94.

Ухвалою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, площа Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 31.10.06 порушив справу про банкрутство № Б-24/111-06 ТОВ «Регіон» (код ЄДРПОУ 31610025, адреса: Харківська обл., Харківський р-н, смт Пісочин, вул. Спортивна, 26). Розпорядник майна арбітражний керуючий Панасюк І. В. (ліцензія № 779162 від 21.07.04, адреса: м. Харків, Полтавський шлях, 154, кв. 84). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення

Постановою Господарського суду Харківської області від 25.10.2006 р. по справі №Б-31/62-06 ПСП «Борівське» (ЄДРПОУ 30772900), вул. Колгоспна, 54-А, смт. Борова, Харківська область, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Ізюмську ОДПІ, вул. Фрунзе, буд. 32, м. Ізюм, Харківська область. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 19.10.2006 р. по справі № 43/497 припинено процедуру ліквідації ТОВ «Вербиченька» (код ЄДРПОУ 25194198) та введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Щербаня Олексія Миколайовича (ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого Серія АБ № 271562 від 30.11.05).

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановами:

- від 10 листопада 2006 року (справа №2/431/06) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру приватного підприємства «Гаруда-ВАП», ЄДРПОУ 33250586, м. Миколаїв, пр. Миру, 23-Б, кв. 60, р/р №2600330015039 в МФ АТ «ВаБанк», МФО 326063;

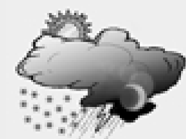
- від 10 листопада 2006 року (справа №2/432/06) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру приватного підприємства «Ніктехнометсервіс», ЄДРПОУ 33797969, м. Миколаїв, вул. Спаська, буд. 53, р/р №26002640898810 в МОФ АТБ Укрсоцбанка, МФО 326018.

Ліквідатором підприємств призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ №158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, конт. тел.: (0512) 36-72-27.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

СПОРТ

ВІВТОРОК, 21 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 219 (3969)

22 листопада на заході і півночі України часами невеликі опади. Вночі та вранці місцями туман. Температура на Лівобережжі 1—6 градусів морозу, на Правобережжі 0—9 градусів тепла

Останній шанс «Динамо»…

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 15-й тур.

«Динамо» — «Арсенал». 5:2. 5 000 глядачів. **Голи:** Михалик, 10, Клебер, 39, Белькевич, 46, Несмачний, 52, Шацьких, 76 — Закарлюка, 5, 33. **Вилучено** Бредуна («Арсенал», 20, небезпечний напад на суперника, який володіє м'ячем, з ризиком завдати травми).

«Металург» (Запоріжжя) — «Шахтар». 0:3. 8 500. Брандау, 24, 48, 90+3.

«Чорноморець» — «Карпати». 1:0. 6 300. Даниловський, 56.

«Кривбас» — ФК «Харків». 3:1. Сачко, 8, 22, Гігіадзе, 75 — Гладкий, 87(п).

«Зоря» — «Сталь». 1:0. 8 400. Зубов, 82.

«Металіст» — «Дніпро». 1:0. 14 500. Данилов, 41. **Вилучено**: Ганчаржика («Металіст», 31, небезпечний напад на суперника, який володіє м'ячем, з ризиком завдати травми), Русола («Дніпро», 31, грубий поштовх суперника після зупинки гри), Назаренка («Дніпро», 32, нецензурна лайка на адресу арбітра).

«Металург» (Донецьк) — «Таврія». 1:2. 1 000. Бансе, 48 — Вишневський, 31, Гоменюк, 54.

«Іллічівець» — «Ворскла». 2:0. 4 500. Мазуренко, 40, Платонов, 68.

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**12**	**3**	**0**	**35—10**	**39**
2. «Шахтар»	**11**	**2**	**2**	**35—6**	**35**
3. «Металіст»	**7**	**5**	**3**	**17—13**	**26**
4. «Дніпро»	5	8	2	13—8	23
5. «Таврія»	6	3	6	14—14	21
6. «Арсенал»	5	6	3	16—16	21
7. «Чорноморець»	5	5	5	18—20	20
8. «Металург» Д	5	5	5	13—16	20
9. «Кривбас»	4	8	3	17—18	20
10. «Карпати»	5	4	5	10—14	19
11. «Ворскла»	4	4	7	12—16	16
12. «Металург» Зп	3	7	5	8—16	16
13. «Іллічівець»	3	3	9	12—20	12
14. «Зоря»	2	6	7	13—23	12
15. ФК «Харків»	**2**	**4**	**9**	**13—27**	**10**
16. «Сталь»	**2**	**3**	**10**	**10—20**	**9**

Звичайно, Анатолій Дем'яненко залишився задоволений результатом матчу. Однак не втримався, щоб не покритикувати підопічних за гру в першому таймі.

— **Якщо не виграєте у «Стяуа», то зустріч з «Реалом» втрачає спортивний сенс. Чи розумієте ваші футболісти, що в такому разі закінчення року буде надто сумне?** — запитали Анатолія Васильовича.

— Звичайно, розуміють, і завдання стоїть одне — потрапити до турніру Кубка УЄФА. Тому докладемо всіх зусиль, щоб завершити єврорік на пристойній ноті.

...Учора динамівці в супроводі солідної команди представників ЗМІ перелетіли з Києва до Бухареста. А сьогодні о 21.30 (за київським часом) розпочнуть спробу скористатися отим останнім шансом. Попри всякі реалії надія помирає останньою.

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 19-й тур. «Спартак» (Івано-Франківськ) — ПФК «Олександрія». 0:0. «Геліос» — «Кримтеплиця». 0:1. «Динамо-ІгроСервіс» — «Сталь». 2:1. «Енергетик» — «Поділля». 0:0. ЦСКА — ФК «Львів». 0:0. «Спартак» (Суми) — «Нафтовик-Укрнафта». 0:5. «Десна» — «Оболонь». 0:2. МФК «Миколаїв» — «Закарпаття». 1:4. «Дніпро» — «Волинь». 0:1. «Борисфен» — «Динамо-2». 1:2.

«Нафтовик-Укрнафта», «Оболонь», «Закарпаття» — по 44 очки, «Кримтеплиця» — 33, «Динамо-ІгроСервіс» — 31, «Волинь», «Динамо-2» — по 30, «Сталь», ПФК «Олександрія» — по 29, «Енергетик», «Геліос» — по 28, ЦСКА — по 27, ФК «Львів» — 26, «Десна» — 24, «Дніпро» — 22, «Поділля», МФК «Миколаїв» — по 20, «Спартак» (Івано-Франківськ) — 14, «Борисфен» — 8, «Спартак» (Суми) — 3.

Теніс. Дніпропетровськ. Турнір АТР серії «Челенджер» Privat Bank Open (призовий фонд UD 125 000 + H). **Фінал**. Дмитро Турсунов (Росія) — Бенджамін Беккер (Німеччина). 7:6, 6:4.

Відзначимо виступ киянина Олександра Долгополова, котрий дістався півфіналу. Але за крок до мети 18-річний українець поступився Беккеру.

Гандбол. Данія. Кубок світу. Жінки. **Фінал**. Росія—Румунія. 29:28. **Матч за третє місце**. Данія—Україна. 24:20.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

■ ФОТОФАКТ

У Києві відбувся благодійний матч з баскетболу «Від серця до серця» з участю політиків і діячів культури. Мета проведення цього матчу — поширення ідеї доброчинності в українському суспільстві, а також збір коштів для придбання медичного діагностичного обладнання для кардіологічних відділень дитячих лікарень у 13 містах України. Гра закінчилася з рахунком 72:71 на користь представників культури.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

З вірою в себе...

Понад півтора десятка екстремальних спортивних експедицій провели ми в найвищих горах планети. Але той, хто хоч раз побуває там, «підхоплює» цей здоровий, корисний вірус, котрий я називаю гімалайським синдромом, назавжди...

Цього разу до Непалу з України вилетіла мобільна група з чотирьох учасників: я, моя дружина Ірина — ветерани гімалайських пригод, та двоє новачків, обоє Володимири. Пономаренко (34-річний лідер клубу спортивного туризму Криворізького центрального і Північного гірничозбагачувальних комбінатів) та журналіст-чорнобилець Костенко (йому 55).

Уявляю собі їхнє хвилювання (сам і досі щоразу дивуюсь цьому), коли під крилом авіалайнера з'являються сивочолі велети Гімалайської гряди: Еверест, Анапурна, Дхаулагірі). Звичайно, моїм друзям не вірилося, що вони пройдуть до цих диво-гір самотужки...

Та ось ми вже у столиці Непалу Катманду. Колеги вирушають на екскурсію, а я оперативно організовую виїзд на старт дивної краси треку (так називається маршрут подорожі) навколо неперевершеної Анапурни, з відхиленням у бік безмежного високогірного льодовика.

Там маємо провести вже треті поспіль малі Олімпійські ігри. Щоб здійснити всю програму, нам треба встановити своєрідний рекорд — пройти увесь трек (близько 240 кілометрів гірськими стежками) не за 14 діб, як це тут робиться, а за 11!

Тож вирушаємо на авто з Катманду до стартового селища Бесі-Саха. І там починаємо нелегкий шлях з ліва в осінь та зиму, щоб за хребтом знову повернутися в гімалайську осінь-літо.

Одразу, незважаючи на спеку, розвиваємо досить високий темп. Десь шість—сім кілометрів на годину. Для гір це — швидкість!

Над озером на чотирикілометровій висоті заночували перед довжелезним кидком (майже в 45 кілометрів) до захмарного Турун-Пхеді — першого кроку на грізний хребет Турун-Ла.

Звідси після короткої ночівлі (підйом о 5-й ранку) виходимо на потрібний траверс. Погода — далека від того, щоб усе сприймати ідеально. Часом зривається хуртовина, що вище, то холодніше.

Тож за несприятливих погодних умов починаємо змагання зі стрибків у довжину з місця. За сильного бокового вітру, від якого тут ніде сховатися, високий результат не покажеш, але під три метри — всім до снаги... Ваш покірний слуга тут перший, другий — Пономаренко, третій — Костенко, четверте й п`яте місце посідають представники Ізраїлю та Непалу...

У штовханні ядра ми всі програємо Володі Пономаренку, котрий у запалі боротьби не просто штовхає, а влучає в мій рюкзак (навмисне не придумаєш), а оскільки то остання спроба, бо треба тікати від бурану, котрий нас може накрити (а це смертельно), я кладу камеру в рюкзак — і гайда донизу крутосхилом!

Тепер, після стартів, можна й короткі інтерв`ю узяти:

В. Костенко: «Це перемога над собою, перевірка (маю сказати, успішна) межі власних можливостей».

В. Пономаренко: «Ще тиждень тому й на думку не спадало, що можу так високо піднятися — у прямому й переносному розумінні».

Л. Лех (Ізраїль): «Ви, українці, майстри на різні хороші авантюри. Завдяки вам я вперше в житті взяв участь у таких змаганнях на захмарній висоті. Молодці!»

Сом (Непал): «Спочатку, коли Валентин запропонував мені позмагатися, я подумав: та вони ж навіжені! Але коли я це робив з усіма учасниками, то став поважати українців за таку винахідливість та віру у власні сили».

Можна спускатися в селище й відпочивати після 13 годин підйомів та спусків. Попереду — ще чотири дні треку. Тримаємо курс на величезне гірське озеро Феве, на березі якого місто Покхара.

А в гладіні багатокілометрової акваторії ясного осіннього дня віддзеркалюється увесь масив Анапурна, котрий ми обійшли за 11 діб замість установлених 14.

Тут спромоглися провести гонки на швидкість іще в одній олімпійській дисципліні — на каяках. 500-метрову дистанцію найшвидше вдалося подолати мені, другий був Володимир Пономаренко, третя — Ірина.

Для релаксу — плавання та веслування уздовж берегів-зарослів джунглів...

Зроблено чимало. І, головне, ще раз підтверджено тезу про безмежність можливостей людини, якщо вона вірить у себе. Ми ж бо, українці, віримо цією живемо.

Валентин ЩЕРБАЧОВ.

Катманду—Київ.

На знімку: цікаво почитати «Голос України» у гімалайському піднебессі Володимирові Костенку (**ліворуч**) і Валентинові Щербачову.

Фото Ірини ЩЕРБАЧОВОЇ.

ЦЬОГО ДНЯ

21 ЛИСТОПАДА

■ **1916.** На Тернопіллі народився актор і режисер Ярослав Геляс. ■ **1918.** У Львові встановлено польську владу. Уряд ЗУНР переїжджає до Тернополя, згодом до Станіслава. ■ **1931.** Помер педагог і філолог Остап Макарушка. ■ **1941.** В СРСР запроваджено податок на холостяків, самотніх та бездітних громадян. ■ 1947. При ООН створено Комісію міжнародного права. ■ **1971.** Помер співак Михайло Роменський (бас). ■ **1996.** Верховна Рада ухвалила закон, за яким держава взяла на себе зобов'язання про відшкодування громадянам втрачених ними грошових заощаджень, розміщених до 2 січня 1992 р.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальные цены»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 251

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4319

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

4 820094 010015 >